

POLYTEEKKARI

9/2008

Sukupolvia Teekkarikylässä

Monen pariskunnan
ensimmäinen koti on ollut
Otaniemessä. Kolme heistä
kertoo tarinansa. SIVUT 10–12.

SELL-KISALIITE

VERITAKSEN KOTIVAKUUTUS

ALLE 27-VUOTIAILLE MAKSAA NIINKIN VÄHÄN KUIN 58 EUROA VUODESSA.
JOS SATUT RAKASTUMAAN JA MIELITIETTYSI ON MUUTTAMASSA
LUOKSESI HÄN MAKSAA LISÄÄ VAIN 7 EUROA!

KANNATTAA
RAKASTUA

LUE LISÄÄ:

WWW.RAKASTU.FI

Valtakunnallinen asiakaspalvelu:
010 80 81 80

VERITAS
VAHINKOVAKUUTUS

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

→ Otaniemen kyläkirppis

Pyöriikö nurkissa Turhiksi käyneitä tavaroita? Älä ihmeessä heittää niitä menemään.

→ Otaniemen kyläkirppis su 18.5.2008 klo 9–15 Smökissä

Tarjolla kahvia ja pullaa!

Myyjät: saapuminen kello 8.
Pöytävaraukset ja ilmoittautuminen osoitteeseen järjestosihteri@tky.fi.
Varaa oma rekki mukaan. Tapahtuma maksuton.

→ SELL Games Crew kaipaava vapaaehtoisia

Tule aistimaan kansainvälistä tunnelmaa toukokuun SELL Games -opiskelijaurheilutapahtumaan! Tämän kevään mahtavin opiskelijaurheilutapahtuma SELL Student Games, tuttavallisemmin SELL-kisat, järjestetään 22.–25.5.2008 Otaniemessä. Osallistujamäärä ilmoittautumisen loppumetreillä, ilmoittautumisten loputtua, on noin 1 800. Ilmoittautuneita kouluja on 71, yhteensä 14 eri maasta.

SELL Games Crew eli vapaaehtoisporukka kaipaava vielä täydennystä

SELL Gamesiin, kuten kaikkiin suurempiin tapahtumiin, tarvitaan vapaaehtoisia erilaisiin toimitsija- ja kilpailujärjestelytehtäviin. Vapaaehtoisena pääset mukaan ainutlaatuiseseen monilajitapahtumaan, jonka veroista ei pääkaupunkiseudulla ole aiemmin nähty. Vapaaehtoisena saat ilmaiset ruokailut kisapäivinä sekä kisa-asusteen, unohtamatta tietenkään hienoja kokemuksia, kansainvälisyyttä ja mahtavaa kisatunnelmaa. Saat myös todistuksen työpanoksestasi, joka voi olla koko kisojen pituinen tai vaikka vain yksittäinen päivä kisaviikonlopun aikana.

Vapaaehtoiseksi on ilmoittautunut jo kymmeniä, haluatko olla yksi heistä? Ilmoittaudu mukaan kisojen nettisivuilta (www.sell-games2008.com) löytyvällä lomakkeella!

Lisätietoja katja.arpalo@sellgames2008.com, puh. 044 561 3246.

SELL Student Games on kansainvälinen opiskelijaurheilutapahtuma, jonka isännöisyys kiertää vuorovuosina Suomen, Viron, Latvian ja Liettuan kesken. Kyseessä on pitkät perinteet omaava monilajitapahtuma, jossa urheilulajeja on 10–12. Polyteknikkojen Urheiluseura (PUS) ja Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta (TKY) isännöivät järjestyksessään 24. SELL Student Games -tapahtuman 22.–25.5.2008 Espoon Otaniemessä. Käytävien SELL-kisojen laji-ohjelmassa ovat judo, koripallo, lentopallo, mini-jalkapallo, salibandy, shakki, sulkapallo, suunnistus, tennis, uinti, ultimate ja yleisurheilu.

SELL Gamesin tapahtumia pääsee myös seuraamaan paikan päälle. Luvassa on mm. huimia lentopallo- ja koripallo-otteluita ja muuta opiskelijaliikunnan riemua!

→ 58. Akateeminen Wartti juostaan 23.5. Espoon Tapiolassa

Perinteinen opiskelijoiden viestijuoksukilpailu Akateeminen Wartti juostaan tänä vuonna SELL-kisojen yhteydessä perjantaina 23.5. Espoossa Tapiolan urheilupuistossa. Lähtölaukaus pamahtaa klo 18.15 ja palkintojen jako tapahtuu heti juoksun jälkeen SELL-kisojen avajaisissa klo 19.00.

Akateeminen Wartti on korkeakouluopiskelijoiden rento viestijuoksutapahtuma, jossa 15 minuutissa pisimmälle ehtinyt joukkue voittaa. Juoksussa on maksimissaan 7 osuutta, mutta kaikki joukkueet eivät välttämättä ehdi käyttää kaikkia 7 osuutta, joten joukkueeseen voi kerätä vauhdista riippuen 5–7 juoksijaa.

Juoksussa kilpailaan kolmessa eri sarjassa. Kilpasarja on tarkoitettu opiskeleville maantiekilpailijoille ja tosijuoksijoille. Wapaassa Wartissa juoksutyyli ja -vauhti ovat vapaat. Sikariportaassa mittaa toisistaan ottavat "ei enää niin paljon opiskelevaksi" itsensä tuntevat joukkueet ja yhteisöt.

Lisätietoja ja ilmoittautumisohjeet: www.opiskelijaliikunta.fi/AW2008. Ilmoittautuminen päättyy maanantaina 19.5.

→ Elämäni yliopisto -valokuvakilpailu

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta (TKY) ja Teknillinen korkeakoulu (TKK) järjestävät 5.5.–10.10.2008 valokuvakilpailun. Kilpailun teemana on "elämäni yliopisto". Kilpailu on avoinna TKK:n henkilökunnalle, TKY:n jäsenille sekä alumneille.

TKY on perinteisesti järjestänyt joka toinen vuosi Vuoden teekkarikuva -kilpailun. Ensimmäinen kilpailu järjestettiin vuonna 2002, TKY 130- ja Teekkarikylän 50-vuotisjuhlavuonna. Tänä vuonna valokuvakilpailu järjestetään TKK:n ja TKY:n yhteistyönä, koska kilpailulla halutaan juhlistaa TKK 100 vuotta yliopistona -juhlavuotta.

Kilpailuun lähetettävät kuvat voivat olla värillisiä tai mustavalkoisia digikuvia. Kukin kuvaaja voi osallistua enintään kolmella (3) kuvalla.

Kuvat tulee toimittaa viimeistään 10.10.2008 verkkolomakkeella osoitteessa www.tky.fi/valokuvakilpailu.

Kilpailussa on luvassa ruhtinaalliset palkinnot!

1. palkinto: Multiprintin Multikuva-palvelusta täydennettävä deluxe-albumi, 50 sivua, max. 1200 kuva

2. palkinto: Multiprintin Multikuva-palvelusta iso deluxe-albumi, 50 sivua, max. 850 kuvaa

3. palkinto: Multiprintin Multikuva-palvelusta keskikokoinen deluxe-albumi, 50 sivua, max. 650 kuvaa

Kaikkien osallistujien kesken arvotaan viisi (5) muistitikkaa.

Voittajat julkistetaan 3.11.2008 TKY:n nettisivuilla sekä TKK:n nettisivuilla. Parhaista kuvista kootaan valokuvanäyttely TKK:lla.

Lisätietoja: www.tky.fi/valokuvakilpailu

→ Kesäpesis jatkuu taas!

Teekkareiden kesäpesis jatkuu taas tänä kesänä. Tarkoituksena on pelata 1–2 kertaa viikossa rennolla meiningillä pesäpalloa Otaniemen/Tapiolan alueella. Tarkkoja pelipäiviä ja -paikkaa ei vielä ole sovittu, mutta liittymällä kesäpesis-listalle saat ensimmäisenä infoa kesän peleistä.

Listalle voit liittyä osoitteessa: list.tky.fi/mailman/listinfo/pesis

Kaikki ovat tervetulleita mukaan taitotasosta ja kunnosta riippumatta!

→ Vuoden 2008 opinto- ja teekkaritoimintastipendit on myönnetty

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta myöntää 600 euron opintostipendejä tunnustuksena erinomaisesti sujuneista opinnoista sekä 600 että 300 euron teekkaritoimintastipendejä tunnustuksena arvokkaasta työstä teekkariyhteisön eteen.

Opintostipendit päätettiin myöntää seuraaville henkilöille:

Lauri Ahlroth	Jaakko Nieminen
Anni Hietaniemi	Ilmari Ollila
Kirsi Jalkanen	Tomi Peltola
Samuli Leppänen	Lauri Seppälä
Antti Matinlahti	Tuomo Vepsäläinen
600 euron teekkaritoimintastipendit päätettiin myöntää seuraaville henkilöille:	

Sampsu Apajalahti	Emilia Rautkylä
Tuukka Eloranta	Antti Savolainen
Marko Hiipakka (maksetaan 300 €, sai stipendin vuonna 1998)	Henri Seppä
Janne Liuko	Jenni Stenman (maksetaan 300 €, sai stipendin vuonna 2007)
Aleksi Päiväläinen	Maija Tiitinen
300 euron teekkaritoimintastipendit päätettiin myöntää seuraaville henkilöille:	

Oskari Aro	Jutta Lindqvist
Klaus Ihlberg	Antti Ojapelto
Tiina Kauppinen	Kuisma Reinikainen
Leeni Knight	Tuomo Vierros
Tuomas Kontro	Mikke Westenius
Eeva Lempinen	Anna Zaitsev

→ Tule mukaan kansainväliseen ISOtoimintaan

Olen **Outi Maksimainen**, toisen vuoden kemisti, ja olen uusi kv-ISOVastaava. Olen ollut tähän mennessä kv-ISOna kolmesti ja aion olla nyt syksylläkin paitsi kv-ISOVastaava, myös kv-ISO. Innostuin kv-ISOilusta heti siitä kuultuani, ja kv-ISOna olin ensimmäistä kertaa jo fuksivuoden keväällä. Hetkeäkään en ole katunut. Olen tavannut paljon mielenkiintoisia ihmisiä, oppinut paljon niin vieraista kuin omastakin kulttuuristani ja saanut käytännön kokemusta kansainvälisessä ympäristössä toimimisesta.

Työmäärä ei ole mitenkään suuri, toisin kuin jotkut ehkä kuvittelivat, ja siihen vähäiseenkin määrään on tulossa jatkossa helpotusta. Muutaman ensimmäisen päivän jälkeen voi keskittyä lähinnä hauskanpitoon. Olen ystäväystynyt monien ulkomaalaisten opiskelijoiden eli ulkkareiden kanssa, ja he ovat esimerkiksi kutsuneet

minut syömään luokseen. Ulkkareiden kautta saa myös kutsuja ulkkaribileisiin, joissa on yleensä todella hauskaa.

Vieraista kielistä pitävälle kv-ISOilu tarjoaa loistavan mahdollisuuden: englannin lisäksi voi harjoitella lukuisia muitakin kieliä, sillä ulkkareita tulee paljon eri puolilta maailmaa. Maailma pienentyy kummasti, kun tuntee ihmisiä vaikkapa Meksikosta, Kiinasta, Bangladeshista ja monista Euroopan maista.

Kv-ISOilu on tärkeää työtä. Jokainen voi kuvitella, miltä tuntuisi itse olla vieraassa maassa, jossa puhutaan vierasta kieltä ja josta ei tunne ketään, jos ei tiedä, mitä tehdä ja minne mennä. Kv-ISOille nämä asiat opetetaan kv-ISOkoulutuksessa. Lisäksi apua saa aina kv-ISOVastaavalta tai muilta kv-ISOilta. Alun käytännön selviytymisneuvojen lisäksi olisi toivottavaa, että kv-ISot esittelisivät ulkkareille myös teekkarikulttuuria. Minusta ainakin on todella hienoa, että teekkareilla on niin paljon perinteitä, joten esittelen niitä mielelläni. Monissa maissa tällaisia perinteitä ei ole tai niitä on vain vähän. Vaihtareiden lisäksi yritämme saada kv-ISOja myös ulkomaalaisille tutkinto-opiskelijoille, joille suomalaisen yhteiskuntaan ja opiskelijakulttuuriin integroituminen olisi vieläkin tärkeämpää.

Kannattaa ehdottomasti tulla mukaan saamaan uusia kokemuksia ja ennen kaikkea pitämään hauskaa. Jos yhtään kiinnostaa, lisätietoja saa esimerkiksi minulta (kv-isovastaava@tky.fi). Tervetuloa kv-ISOKsi!

Kv-ISOilu pähkinänkuoressa

1. Ilmoittaudu kv-ISOKsi osoitteeseen kv-isovastaava@tky.fi. Osoitteesta saat myös vastauksia lisäkysymyksiin.

2. Osallistu elokuussa pidettävään kv-ISOkoulutukseen.

3. Ole yhteydessä ulkkareihisi (n. 10 ulkkaria per kv-ISOpäri) ennen heidän Suomeen tuloaan. Vastaa heidän mieltä askarruttaviin kysymyksiin.

4. Mene ulkkariasiasi vastaan lentokentälle tai esim. rautatienraiteille, jos hän niin haluaa, ja auta asunnolle löytämisessä.

5. Auta käytännön asioiden, kuten maistraattivierailujen ja matkakortin, hoitamisessa. Vierailut pyritään järjestämään suuremmissa ryhmissä ja keskitetysti niin, ettei jokaisen ulkkarin kanssa tarvitse mennä erikseen kyseisiin paikkoihin.

6. **Tutustuta ulkkarisi teekkarikulttuuriin!** Vie hänet kiltä- ja muuhun yhdistystoimintaan mukaan.

7. **Pidä hauskaa!**

→ Lisätietoja kv-ISOVastaavalta ja kv-ISO-oppaasta, joka löytyy osoitteesta: www.tky.fi/teekkareille/isohenkilot_ja_kv-isohenkilot/ Opaata päivitetään parhaillaan, uusi versio tulee nettiin kesäkuun alkuun mennessä.

Pääkirjoitus 14.5.2008

Tarinoita tiiliseinien kylästä

Minulla on vieläkin tallessa ensimmäinen sähköpostiviesti, jonka Poly minulle lähetti. Olin lähestynyt sitä sähköpostilla, joka oli näennäisen kepeä, mutta oikeasti valtavan tosissaan kirjoitettu. Viesti oli vieläpä täynnä kirjoitusvirheitä. Poly yllätti mutkatomuudellaan ja kutsui minut heti seuraavan illan saunailtaan. Muistan saapuneeni Gorsuun oman kuskin kanssa korkokengissä ja kummastelleeni pelkkä pyyhe päällä kekkaloinutta *Santeria*.

Maanantaaamulla vien koirat juoksemaan koirapuistoon. Aurinko kimmeltää niiden turkeissa. Kävelen ex-oubsilaisen **Vesan** kodin ohi ja mietin koska pyytäisin hänet kylään. Ajatella, että olemme jälleen naapureita. Matkustan bussilla töihin, se on kummallista, koska olen asunut kaksi vuotta Otaniemessä. Selailen juttulistaa ja olen vieläkin harmissani, ettei Fortum ottanut minua vierailulle ydinvoimalaan, eikä ELON ja OUBSin yhteishaastattelusta tullut mitään. Ehkä ne olisivat vielä onnistuneet, jos olisi ollut aikaa, mutta se loppui. Illalla käyn katsomassa päätoimittajapaneelin, jonne on vaivautunut vain muutama edaattori. Ajattelivatko muut kenties äänestyksessä kilauttaa kaverille? Miksi hakea luottamustoimeen, jota ei huvita hoitaa?

Alussa olimme toisillemme vain yksi irtosuhde liisää. Kävin kuitenkin juhlimassa Otaniemen yössä ja tutustuin Polyyn hieman paremmin. Sen ympärillä pyöri tuolloin myös paljon muita tyttöjä. Poly oli välillä vähän juntti, laukoi huonoja vitsejä, oli ärsyttävän kovaääninen ja meuhkasi välillä asioista, joista ei kyllä tiennyt yhtään mitään. Juttelin sen exien kanssa ja sain kuulla kaikenlaisia villejä juttuja sen historiasta. Huomasin kuitenkin aivan varkain viihtyväni sen kanssa koko ajan paremmin.

Tiistaitsekissä kirjoitan muistivihkooni TKK:n linjauksia innovaatioyliopiston hallituksen jäsen valinnoista: ”Opiskelijayhteisön kuulemisen sijaan koko akateemisen yhteisön kuuleminen.” Käytännössä tämä jargon tarkoittaa kuukausia käytyä keskustelua siitä, että opiskelijaedustukselle ei innovaatioyliopiston hallituksessa ole tilaa. TKY:n hallitus vastustikin lausunnon kohtaa.

Käyn myös museolla **Tiinan** vieraana, haen YTHS:ltä kuukausitolkulla ruinatun tutkimuksen ja näen **Merin** Ruoholahdessa. Kävelemme tienvierustaa autojen suhistessa ohitsemme ja yritämme haastatella asunnottomia, jotka ovat kyhänneet asumuksia Länsiväylän varteen.

Yhtäkkiä huomasin köllötteleväni toimituksen sohvalle tavan takaa, syöväni pitsaa Keltsussa ja ideoivani Polyn kanssa useita juttuja. Kevättalvella yhteinen ystäväimme käski tunnustaa tosiasiat; olimme ihastuneita toisiimme. ”Sinun pitäisi hakea päätoimittajaksi”, hän sanoi.

Keskiviikkona käyn kirjoittamassa uuden työ-sopimuksen ja juttelen edellisen päätoimittajan kanssa. Maili ja soitto Polyteekkarin toimittajan ja taittajan töistä kiinnostuneilta, hyvä homma, työ tarvitsee taas ensi vuonnakin tekijänsä. Katselen sähköpostin täyttymistä palautuvista jutuista. **Annu** palauttaa kolumninsa erikoisella tervehdyksellä: ”Heipputilaa, ja terkkuja tiputuksesta.” **Juhani** ehdottaa juttua Otarantaan tulevasta tutkijahotellihankkeesta. Kaivelen aihetta hetken ja totean, että aiheesta on tulossa vasta syksyllä lisää tietoa. Laitan sen seuraajani listaan.

Tulin valituksi. Alussa ajattelin, että aivan kaikki olisi mahdollista. Mutta yhtäkkiä kepeä ihastumisen aika oli ohi ja olimme Polyn kanssa vakavassa suhteessa. Ei enää hassuttelua, vaan tuloslaskelmien tanaamista. Puin Polyn uusiin vaatteisiin ja yritin opettaa sille uusia tapoja ajatella. Välillä kävimme raivoisia taisteluja ajasta, rahasta ja jakamisesta. Sääntöjen aikataulun noudattaminen oli Polyille aina vaikeaa, lähes mahdotonta.

Torstaina palaveeraamme toimituksen kanssa. Ihastelen pääjutun kuvia ja etenkin siihen tulevaa oravajuttua. Alan taas tapani mukaan kohkaamaan, kun innostun. Ajatelkaa nyt, että se orava nukkui teekkarilakissa! Iltapäivällä käyn skoolaamassa **Arton** sivarin ja **Annin** kyläsihteerikauden päättymistä.

Perjantaina ei selviä, kuka vietti vapun aaton-aaton putkassa. Minulle vinkattu teekkari vastaa: ”Nyt on nti päätoimittaja kuului aivan väärin. Vaikka joskus putkassa olisinkin ollut, ei tämä wappu ollut sellainen tapahtuma.”

Se kuitenkin selviää, että en saa käsiini ylioppilaskuntien yhdistymisen väliraporttia, eikä se edes sisällä sitä mitä ajattelin sen sisältävän: kattavaa selontekoa tulevan syksyn suuntaviivoista, esimerkiksi siitä kuinka omaisuus tullaan jakamaan.

Entä jos kirjoittaisin pääkirjoituksen maksasta? Keväällä terassikauden pärähtäessä käyntiin — ja aina Otaniemen kosteaakin kosteammista juhlien

tiimellyksessä — tuo ruumiinosa joutuu koviille. Olen kirjoittanut pääkirjoituksissani muistakin sisäelimestäni, umpisuolista ja munasarjoista, miksei siis myös maksasta. Kirjoittaisinko työviikostani? Ketä kiinnostaa! Kirjoittaisinko pateettisen tilityksen minun ja Polyteekkarin suhteen päättymisestä? Ketä kiinnostaa!

Nyt suhteemme on kuitenkin ohi. En ihan vielä tajua sitä. Olemme kuitenkin molemmat aloittamassa taas uutta. Toivon Polyille kaikkea hyvää ja että se tulee tahollaan onnelliseksi. Oikeasti. Niin, mutta ei ehkä niin onnelliseksi kuin minun kanssani. Voi kuitenkin olla, että näin alkuun levittelemme toisistamme kaikenlaisia juttuja, niin kuin suhteen loppuessa usein tapahtuu.

Tiedän, että pohdin vielä pitkään, mitä sille oikein tulevaisuudessa tulee tapahtumaan: ketkä sitä tekevät, mikä sen nimi tulee tulevaisuudessa olemaan, kasvavatko sen resurssit, meneekö se joskus kokonaan verkkoon? Siitä olen ihan varma, että tunnen piston rinnassani, kun näen sen ensi syksynä kävelemässä ohitseni toisen kanssa, uusissa vaatteissa, toisenlaisia juttuja puhuen. Minua vilkaisematta.

P.S. Kiitos lukijat, kiitos avustajat! Erityiskiitos molempien vuosien toimituskunnille: **Annulle, Pekalle, Kallelle ja Tuomakselle** sekä **Sofialle, Merille ja Elmolle**. Eihän sitä lehteä muuten olisi tullut.

Johanna Mitjonen

8 Nyt loppui paskan puhuminen OUBSista

► Pian kautensa Otaniemen paikallisteeveessä päättävä Marja Ruuska summaa kolumnissaan mistä OUBSin tekemisessä oikein on kysymys.

9 Poikkitieteellistä työharjoittelua

► Murjottelu-työharjoittelupaikkojen määrä on hassut pilottivaiheen kolmesta jo yli kahteenkymmeneen. Työharjoittelu on melkein pä innovaatioyliopiston pilotti, koska siinä kolmen korkeakoulun opiskelijat pääsevät tekemään yhteistyötä.

10 Teekkarikylä ennen ja nyt

► Millaista elämää on Teekkarikylässä vietetty sen yli 50-vuotisen historian aikana? Kolme paria kertoo, millaista on ollut elää ja asua Otaniemessä 1950-, 1970- ja 2000-luvuilla.

14 Tiedelounaalla Valtaojan kanssa

► Valloittava tähtitieteilijä juo kaljaa, kirjoittaa kirjoja ja tutkii siinä sivussa maailmankaikkeutta. Rento jätkä, Esko Valtaoja, kertoo haastattelussa teekareille, mistä sivistys kumpuaa ja mistä kana pissaa.

17 Tuukka-Nalle-spesiaali

► Viimeisimmässä lukijatutkimuksessa yksi lukijoista toivoi useamman stripin Tuukka-Nallea. Nyt se on tullut tilauksesta, ole hyvä Tuukka Lahti! Myös toive ”Tuukka presidentiksi” esitettiin. Sitä emme valitettavasti voi toteuttaa.

Kannen kuva Elmo Allén

POLYTEEKKARI — POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5 000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816
Verkkolehti www.polyteekkari.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Johanna Mitjonen

TOIMITUSSIHTEERI

Meri Laitinen

TOIMITTAJA

Sofia Ziessler

ULKOASU JA TAITTO

Elmo Allén

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat: Pirunrykki Oy, 020 7969 580, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset: RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen 044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, jakeluväapeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

SEURAAVA NUMERO

Ilmestyy syyskuun alussa. Tarkempi aikataulu ilmoitetaan Polyteekkarin www.sivuilla.

Virallinen totuus

Tupsut tuulessa

Sebastian Knight
TKY:n hallitus,
teekkariasiat ja palvelut

”Teekkarikulttuuri on ainoa oikea kulttuuri, parempaa ei olla voi. Smökki on maailman napa ja Dipoli maailman hienoin rakennus. Wappulehdet naurattavat joka ikistä, jäynät on luvallinen tapa tehdä muille ilkeyksiä ja ollaan kyllä niin nokkelia ja kekseliitä veijareita tempauksinemme päivineen. Kellareihin ei ole asiaa muilla, kylä on vain ja ainoastaan teekkarille. Eihän tässä auta muuta kuin rakentaa muuri, sillä kylterit ja taikkilaisethan tunkevat tänne aivan väkisin.”

”Ainoa oikea paikka bilettää on keskustassa, kuntikset rokkaa. Meillä on kauneimmat naiset, mahtavin talo parhaalla paikalla ja rahaa on kuin roskaa. Sitsata pitää haalareissa ja bileet heilautetaan käyntiin helanilla. Busseja ei tarvita kun on ratikka ja metro, jotka vievät tarpeellisiin kuppiloihin. Emme kaipaa kaukaiseen Otaniemeen ja eihän meille riittäisi hiekka yhteisellä hiekkalaatikolla. Paras pitää omat hiekat piilossa ja odottaa aurinkoista tulevaisuutta.”

”Kuka itseään kunnioittava taiteilija pukeutuisi haalareihin? Hyvät bileet tekee kunnon pukeutuminen, vaikkapa naamaiset tai vähintäänkin näyttävät hiekat. Taide kuuluu Arabianrantaan, jossa on parhaat tilat, mitä voidaan koskaan rakentaa. Oma kulturelli opiskelijaravintola on kulttuurin kehto ja taiteellinen vapaus sallii lähes kaiken. Tekniikka ja kauppa eivät kiinnosta, joten voisi keskittyä vain toveritaiteilijoihin.”

Näinhän osapuolet ajattelevat, eikö? Ollaanpa rehellisiä... Kenenkään kulttuuri ei ole toista parempaa tai arvokkaampaa, eikä ketään pakoteta tekemään mitään. Kukaan ei ole nielaisemassa ketään, ja ne jutut, joista tarpeeksi välitetään, jäävät varmasti elämään. Vaikka muutoksen tuulet riepottelevat tupsujamme, ei ole syytä huo-

leen. Tukena on onneksi erittäin vahva järjestökenttä, jossa itse asiassa lepää erittäin suuri osa kulttuuristamme. Erinäisten kiltojen ja yhdistysten rooleja kulttuurin tyyssijoina ei voi vähätellä. Niitä ilman ei olisi mursu- tai fuksikasvatusta, musisointia tai näyttelyä, eikä urheilua tai kisa-kuntoakaan. Ylioppilaskunta luo kaikelle tälle mahdollisuuden ja tarjoaa puitteet tehdä mitä kukin

haluaa. Pieni ”shake up” herättää kulttuuritoimijoita vaalimaan perinteitään. Opiskelijat identifioituvat jatkossakin kyltereiksi, teekkariksi ja taiteilijoiksi, ja heillä kaikilla on oma kulttuurinsa ja oma paikkansa tässä yhteisössä. Olkoon jatkossakin kuntailtoja, naamiaisia ja tupsupäisiä tempaajia. Antaa perinteiden säilyä, jokainen on laulun arvoinen. Tämän lisäksi kuitenkin toivoisin, että voisi syntyä jotain ihan oikeasti uutta ja yhteistä — jotain joka tekee kaiken tämän työn tekemisen arvoiseksi. Jos kolme lasta leikkii yhdessä hiekkalaatikolla, niin eikö heillä keskimäärin ole hauskenpää kuin yksikseen?

Kulttuuri muotoutuu aina ajan myötä eivätkä nykytoimijat pysty määrittämään sitä kymmenen vuoden päähän. Pohja luodaan kuitenkin nyt. Emme halua sitoa tulevia polvia velvoitteilla vaan mahdollistaa aidosti toimivan kokonaisuuden, jolle annetaan tilaa kasvaa ja kehittyä. Päästetään siis kaikki samalle hiekkalaatikon ja annetaan heidän itse päättää kuinka suuret yhteiset hiekkakakut he tahtovat rakentaa.

Hyvää kesää, syksyllä pistetään taas tupsut heilumaan!

Melu, poliisi ja viimeinen erhe

Vappuna poliisit vierailivat Teekkarikylässä virka-asioissa. Ketkä olivat illan mölyapinat? Kuka kävi putkassa?

Teekkariyhteisö sai osakseen kielteistä julkisuutta, kun poliisit vierailivat Teekkarikylässä melun takia tiistain ja keskiviikon välisenä yönä 30.4. Poliisi ja hätäkeskus saivat yöllä useita soittoja kovaäänisestä juhlinnasta: tasainen basson jytke kantaui Laajalahden yli Perkaalle asti aikaisin vappuaattona. Vanhempi konstaapeli Leena Vilen kertoi seuraavan päivän Helsingin Sanomissa, että soittajien mukaan melu kuului Leppävaarassa asti ja osa ihmisistä luuli, että Vermossa pidettiin juhlia.

Poliisit kävivät kylässä yöllä kahteen otteeseen. Kaksi poliisipartiota kävi paikalla ensimmäisen kerran yhden aikaan. Myöhemmin Espoon poliisi sai apuvoimia Helsingin poliisista ja paikalle saapui useita poliisiautoja, joiden mukana oli myös majja. Juhlinta keskeytettiin aamukolmelta.

Vappuviikolla teekkarikansan keskuudessa meluisien bileiden järjestäjäksi leimattiin soluyhteisö BY. Tavalliseen tapaan soluyhteisössä olivatkin kovaääniset juhlut pystyssä, mutta lähiöitä häirinnyt

melu lähti kuitenkin Entropyn ämyreistä. Entropy kommentoi Polyteekkarille omintakeiseen tyyliinsä tapahtunutta ja etenkin äänentoistolaitteitaan: ”Puolueen äänentoistojärjestelmä on suorituskykyinen, mutta väitettyjen Leppävaarassa suoritettujen äänenpainemittausten perusteella esitetty 270 desibelin äänenvoimakkuus Otaniemessä ei kuitenkaan vastaa Totuutta. Keskuskomitea tulee ensi vuonna samaisena ajankohtana tapahtuvan soittelun yhteydessä suorittamaan omat totuudenmukaiset mittauksensa Leppävaarassa.”

Myös kysymyksiin yhdistyksen kohtaamisesta virkavallan kanssa vastataan laveasti — parin yhdistyksen jäsenen piipahtaminen sellissä yön päätteeksi myönnetään. ”Sinihaalareiksi kutsuttu yhteiskuntarauhaa ja järjestystä ajava liike saapui naapurivaltojen agitoidun rauhoittamaan koko Otaniemeen levinnyttä kansan juhlintaa, Keskuskomitean tietojen mukaan ensimmäisen kerran ennen puolta yötä. Kaksi tuntia myöhemmin Sinihaalareiden esittämän pyynnön ja solidaarisuuden nimissä keskeytimme Puolueen juhlallisuu-

Kysymykseen onko kaikki julki-suus hyvästä BY vastaa sanomalla, ettei heidän juhliensa tarkoituksena ikinä ole eikä tule olemaankaan poliisin saaminen paikalle. ”Emme siis tarkoituksella pyri häiriköimään tai vaikeuttamaan kanssaih-mistemme unia. Mielestämme, jos juhlat keskeytetään virkavallan toimesta, olemme epäonnistuneet.”

Entropy ja BY eivät kumpikaan mainitse vähentävänsä juhlamista. ”Wappuaattonaaton bileet tai sen jälkipelit eivät tule vaikuttamaan juhlien järjestämiseen, vaikkakin äänenvoimakkuutta tullaan tarkkailemaan entistä tarkemmin”, BY:ltä sanotaan. Entropyn mukaan teekkarikulttuuri ei ole saanut tapahtuneesta säröä pintaansa. ”Jopa porvariston äänenkannattajan Helsingin Sanomain keskustelupalstalla pidettiin Sinihaalareiden operaatiota ylilyöntinä ja toivotettiin Otaniemeen hyvää wappua.”

Vaikka seuraavana päivänä eri soluasuntojen käytäville ilmestyi julistavia monisteita, joissa luki ”Nyt ei ole wappu t. Poliisi”, ei Teekkarikylässä — ja etenkin sen railakkaassa juhlinnassa — tunnu mikään muuttuneen. Saapuivatpa poliisit tavalliseen vapputapaan kyläsektorin järjestämälle vappulou-naalle ja riehaan julistamaan vapun jälleen alkaneeksi.

Johanna Mitjonen

KuvaMitäHä?

» **Kaikki laivaan!** Vapaateekkarit varustivat mäenlaskuyökerhonsa ponttooneilla ja perämoottorilla ja purjehtivat sillä Wapunaattona Mantalle. Kuvaaja: **Johanna Mitjonen**.

#irc

10.5.2008
#purkusessio

<Jash> ainon aukion picnicillä oli aika vähän porukkaa
<Jash> mutta kuulemma laatikollinen skumppaa joka pitäisi juoda pois
<juhanii> mikäs tää juttu
<juhanii> nimim. skumppaamulle-hetinyt

<Jash> no mee sinne ;)
<juhanii> mikä ihme ainon aukio?
<Witch> t-talon ja päärakennuk-sen välillä
<Jash> jep
<Jash> se vitun ruohomätäs siinä

YTHS:llä asioivat tyytyväisiä

YTHS toteutti valtakunnallisen asiakaskyselyn. Yleisesti Otaniemen palveluihin oltiin tyytyväisiä.

Johanna Mitjonen

Otaniemen YTHS:n kävijät ovat tyytyväisiä sekä tarjottuihin hoitoaikoihin että saamaansa hoitoon, selviää Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiön vuoden 2007 asiakastyytyväisyyskyselystä. Kysely lähetettiin sähköisesti 7 717 opiskelijalle, jotka olivat asioineet toimipisteissä viikon 44 aikana. Vastauksia kertyi kaiken kaikkiaan 3 359, joista 124 saatiin Otaniemestä. Kauttaaltaan kyselyn vastausprosentti oli 44 %.

Kaikista vastaajista 79 % koki saaneensa erinomaisesti tai hyvin avun asiaan, jonka vuoksi oli haikautunut terveysasemalle. Yleisarvosanan erinomainen tai hyvä saamastaan palvelusta ja hoidosta antoi 83 % asiakkaita. Vastaajista 83 % koki tulleen kuunnelluksi ja ymmärretyksi erinomaisesti tai hyvin.

Suurin osa Otaniemen terveysaseman palveluja arvioineista kommentoi joko hammaslääkärin vastaanottoa (30,6 %) tai terveyden- tai sairaanhoitajan vastaanottoa (19,4 %). Etenkin henkilökunnan ammattitaitoa ja kykyä arvioida hoidon tarvetta arvostettiin sekä yhteydenotto- että hoitotilanteissa. Yli puolet vastaajista antoi arvokseen erinomaisen arvioitaessa henkilökunnan ystävällisyyttä, hoitotilanteen häiriöttömyyttä ja sujuvuutta. Suurin osa vastaajista piti myös hoidosta aiheutuneita kustannuksia kohtuullisina. Vaikka esimerkiksi hammashoittoon pääsyä joutuu yleisesti YTHS:llä odottamaan, 32 % prosenttia otaniemeläisistä arvioi odotusajan ajanvarauksesta hoitoon pääsyyn

Elmo Allén

olevan erinomaista.

Keskittason arvosanoja saivat ajanvarauksen aukioloaikojen sopivuus, tarjottujen hoitoaikojen sopivuus sekä mahdollisuus vaihtaa hoidon sisältöön ja sen kulkuun. Eniten kehittämistä Otaniemen YTHS: n palveluita käyttävien mukaan olisi tiedottamisen saralla. Sekä Otaniemen että valtakunnallisissa vastauksissa odotustilassa olevien esitteiden selkeys ja kiinnostavuus, sekä tiedon saaminen kustannuksista, suunnitellusta hoidosta ja hoitovaihtoehtoista keräsi paljon keskitason arvosanoja.

Vastaanotto-gallup

Oletko tyytyväinen YTHS:ltä saamaasi palveluun?

Ville, 29:

”Kun hammas murtui, piti mennä yksityiselle. Hoito olisi muuten kestänyt kauan, koska proteetikko-lääkäreitä on YTHS:llä vain yksi. Toinen sattumus oli, kun sormi meni jalkapallopelissä. Hoidon kanssa arvottiin pitkään, kun mikään taho ei kyennyt päättämään, mitä pitäisi tehdä, tai sitten ei vain osattu. Kun pääsin käsikirurgille,

hän sanoi, ettei enää kannata tehdä mitään. YTHS:llä puolestaan ei jälleen tiedetty, mitä tehdä. Hirveää pyörittelyä.”

Noora, 21:

”Olen käynyt YTHS:llä Töölössä tai TKK:lla. Aikojen saaminen on ollut helppoa, eikä huonoja kokemuksia ole.”

Marko, 25:

”Joo, aikoja on saanut aina kun on tarvinnut. Tämä on nyt toinen tai kolmas käyntini, ei ole tarvinnut käydä pahemmin, kun mitään ei ole sattunut. Ainoana ehkä voisi mainita, että tyttöystävällä on ollut joskus säätöä lääkäriaikojen kanssa.”

Sofia Ziessler

Laadukas koulutus houkuttelee Suomeen

SYL kartoitti ulkomaalaisten tutkinto-opiskelijoiden oloja Suomessa

Meri Laitinen

Suomen ylioppilaskuntien liitto SYL julkaisi 16.4. tutkimuksen ”Kansainväliset tutkinto-opiskelijat Suomen yliopistoissa”, jonka mukaan korkeakoulutuksen laatu ja maksutomuus ovat maamme keskeisiä vetovoimatekijöitä. Kansainväliset tutkinto-opiskelijat mielsivät myös urakehitysmahdollisuudet hyväksi Suomessa.

Tutkimukseen osallistuneiden kokemukset suomalaisesta yliopistomaailmasta olivat enimmäkseen myönteisiä. Opetus ja ohjaus koet-

tiin laadukkaiksi ja opiskelijoiden keskinäinen kilpailuhenkisyys kohtuulliseksi. Kielteisiä tuntemuksia aiheuttivat sen sijaan vähäinen vuorovaikutus suomalaisten opiskelijoiden kanssa sekä työllistymisongelmat. Vastaajista 56 % ei ollut tyytyväisiä sosiaaliseen elämäänsä: ulkomaalaiset tutkinto-opiskelijat tunsivat itsensä usein ulkopuoliksi ja englanninkielinen tiedotus opiskelijariennoista koettiin puutteelliseksi.

Tutkimuksen toteutti **Anna Niemelä** Opiskelijajärjestöjen tutkimussäätiö Otuksesta. Rahoituksesta vastasi opetusministeriö.

Rijubrata Bhaumikin, 25, mielestä opetus on TKK:lla mallillaan, mutta sosiaalisten verkostojen luominen on hankalaa. ”Ulkomaalaisten ja suomalaisten opiskelijoiden välillä on selvä kommunikaatiokuilu. Olisi mukava tutustua suomalaisiin, mutta he vaikuttavat usein varautuneilta”, tietotekniikan opiskelija harmittelee.

Meri Laitinen

Tähtäimessä tietokone SOS-lapsikylään

Syksyllä voit antaa viisi euroa esimerkiksi Itämeren hyväksi tai kehitysyhteistyöhän. Myös viime vuonna hyväksi havaittu keräyskohde, tietokone lastenkotiin, on jälleen mukana.

Johanna Mitjonen

Syksyllä ylioppilaskunnan jäsenmaksun yhteydessä voi jälleen maksaa vapaaehtoiseen maksun hyväntekeväisyyteen. Tänä vuonna lahjoituskohteina ovat KY:n kehitysyhteistyöhanke Brasiliassa, Sylva eli Suomen syöpäsairaiden lasten ja nuorten valtakunnallinen yhdistys, WWF Itämeri sekä SPR:n katastrofirahasto. Viimevuotiseen tapaan mukaan on etsitty myös kohde, jossa teekkarille tarjoutuu rahan keräämisen

Johanna Mitjonen

TKY:n hallituksen kansainvälisistä asioista vastaava Katariina Nyman hoitaa syksyn vapaaehtoismaksuja. Kuvassa hän keino lapsikylän pihalla.

lisäksi tilaisuus tehdä jotakin konkreettisempaa. Tänä syksynä SOS-lapsikylä Tapiolaan kerätään rahoja uuteen tietokoneeseen, jonka teekkarit sitten kokoavat lahjoitetuilla varoilla. Kylänjohtaja Jukka Kotkavuori pitää ideaa tietokoneesta

hyvänä, koska se on konkreettinen kohde. Hän sanoo koneen tulevan yhteistiloihin, jossa lapset voivat sekä tehdä sillä koulutöitä että pelata vapaa-ajalla.

Perhe on lapsikylän sydän

Kävelymatkan päästä Teekkari kylästä sijaitsee toisenlainen yhteisöllinen kylä: vuonna 1966 perustettu SOS-lapsikylä, joka on rakennettu viipurilaisen evakon lahjoittamalle tontille. Ensimmäinen lapsikylä perustettiin vuonna 1949 Itävaltaan. Sen tarkoituksena oli auttaa lapsia, jotka olivat menettäneet perheensä maailmansodassa.

Tapiolan lapsikylä koostuu useammasta asuintalosta sekä yhteistalosta, jossa on monenlaisia harrastusmahdollisuuksia, kuten bändikämpä. Talojen lomassa on tilaa leikkiä ja urheilla; leikkikentän lisäksi pihapiiristä löytyy myös

urheilukenttä. Pihapiiriin kuuluu myös talo asumisharjoittelua varten, jossa lapsikylän aikuistuvat nuoret voivat totutella itsenäiseen elämään, koska lapsikylässä asutaan yleensä aikuisiksi asti.

SOS-lapsikylä on tarkoitettu nimenomaan pitkäaikaista sijaishuoltoa tarvitseville lapsille, etenkin sisaruksille. Tällä hetkellä Tapiolassa 34 lapsen kanssa asustaa 3 pariskuntaa sekä seitsemän lapsikylä-äitiä. Kylänjohtaja Kotkavuori sanoo, että kesän ja syksyn aikana kylään on muuttamassa lisää lapsia.

➤ Katso lisätietoja kohteista www.tky.fi/fi/ajankohtaista/view/lahjoituskohteet.html

Polyteekkarimuseoon rakentuu modernia historiaa

Polyteekkarimuseon uudessa näyttelyssä historiaa on jälleen päivitetty

Johanna Mitjonen

Jämeräntaival 3 A:n kellarissa, vanhan Teekkarikylän entisessä lämpökeskuksessa sijaitsevan Polyteekkarimuseon uuden näyttelyn kokoaminen on loppusuoralla. Museo suljettiin remontin vuoksi kesällä 2007: esimerkiksi valaistusta on muutettu, keittiö purettu ja saniteettitilat uudistettu. Heti uuden lukukauden alussa syyskuussa onkin tarkoitus pitää avajaiset, jolloin vietetään myös museon 50-vuotisjuhlia.

TKY:n arkistonhoitaja Tiina Metso luonnehtii uutta näytte-

lyä sanoilla: vähemmän, edustavammin ja muunneltavammin. Näyttelyä ovat olleet museotoimikunnan ja arkistonhoitajan lisäksi rakentamassa monet vapaaehtoiset teekkarit, mutta myös moni emeritusintendentti on osallistunut suunnitteluun ja toteutukseen. Uuteen näyttelyyn valitut esineet heijastelevat vahvasti tämän päivän teekkariutta, ja valituissa esineissä nykymenneisyys on vahvasti läsnä: vitriineissä on uusia haalarimerkkejä ja julkaisuja viime vuosilta. Killat ja järjestöt näkyvät vahvasti näyttelyn esineistössä, osakunnatkin aiempaa enemmän. TF:n tavaroiden rinnalle on tullut vuonna 1972 lakkautetun Tekniikan ylioppilaiden (TY) valokuvia ja esineistöä.

Johanna Mitjonen

➤ Jos et malta odottaa syksyyn, voit käydä katsomassa näyttelyyn jo valikoituneita esineitä toukokuussa SELL-kisojen aikana, jolloin museota pidetään auki.

Ainot saivat aukion Otaniemeen

Johanna Mitjonen

Lauantaina 10.5. Ainon päivänä vihittiin tekniikan naisille omistettu Aion aukio päärakennukselta T-talolle päin olevalle viime syksynä ehostetulle nurmialueelle.

Lauantaina sää suosi Ainon aukion nimeämispiknikkiä. Alue on ensimmäinen naisille omistettu aukio Otaniemessä. Aiemmin feminiinejä nimiä ovat kantaneet Servin Maijan, teek-

kareiden suosiman kapakanpitäjän lempinimen mukaan nimetty mökki sekä Servin Maijan tie ja Servinkuja, mutta Ainon aukio on ensimmäinen varsinainen kunnianosoitus naisille.

Alue onkin kunnianosoitus niin Aino Aallolle, Alvar Aallon ensimmäiselle puolisolalle, joka vaikutti myös kampusalueen ilmeeseen, kuin Aino Pekkariselle, ensimmäiselle TKK:lta tohtoriksi valmistuneelle naiselle. Tilaisuudessa Dosentti Panu Nykänen puhui naisten historiasta TKK:lla ja Suomessa. Tapahtuman järjestelyistä vastasi Teekkaritytöt.

Elmo Allén

Aion aukion vihkimisen suorittivat vararehtori Outi Krause ja historioitsija Panu Nykänen.

Arkkitehtikilta jakoi lakit fyysikkofukseille

Fyysikkokilta sijoittui ensimmäiseksi, Athene toiseksi ja Raksa kolmanneksi lakkienjakokisailussa, jossa jakojärjestys määräytyi phuksispeksin sekä jäynäämisen perusteella.

Sofia Ziessler

Tiistai 29.5. oli tärkeä päivä fukseille, koska silloin sinetöitiin lakkienjakojärjestys. Alkuillasta jokainen kilta esitti ensin phuksispeksinsä, minkä jälkeen Alvarin aukiolla pamautettiin liikkeelle perinteiset ja salaperäiset yöjäynät.

Spekseissä ilmeni selkeää hajontaa, sillä osalla joukkueista juoneen panostaminen näkyi selkeämmin kuin toisilla. Yleisöllä oli joissakin tapauksissa hankaluuksia hah-

mottaa, mistä esityksissä oli kyse, ja jotkut joukkueet turvautuivat uupuvan juonen korvaamiseksi niin sanottuun roisketaktiikkaan, jossa tehokeinona käytettiin yleisöön suunnattuja, lentäviä mutta paheksuttavia aineita. Speksin onnistuminen osoittautui lakkienjaon kannalta oleelliseksi, eikä lopullisten voittajajoukkueiden speksejä tarvinnut katsoa tippa linssissä.

Alvarin aukiolla yöjäynän alkupamaus saavutti jälleen huiman kannustusmekkan, kun äärettömän salaista tehtävää suorittamaan aikovat, kuolevat phuksit aloittivat rientonsa. Varhain seuraavana aamuna samalle paikalle oli pystytetty lakkienjakotelineet, ja väsyneet phuksit tungeksivat odottamassa tärkeää tulosta. Tuloksia ei perusteltu suullisesti, mutta ryhmähengestä ei häntäpään joukkueiden heikohko menestys ainakaan voinut johtua.

Sofia Ziessler

Fyysikkofuksi haluaa liikuttuneena phuksimajuri Jussi Valtosta.

KUKA
KETÄ HÄ
???

Polyteekkarin
päätoimittaja-
ehdokkaat
Janne Luotola ja
Jari Tenhunen

Ensi syksystä lähtien teekkareiden äänitorvi saa uuden ilmeen, sillä Polyteekkariin valitaan torstaina 15.5 uusi päätoimittaja. Pomon pallilla tulee istumaan joko 24-vuotias filosofi tai 47-vuotias rauhanturvaaja.

Kuka olet ja mitä teet?

Janne Luotola: ”Opiskelen käytännöllistä filosofiaa, mikä antaa pätevyuden kaikkeen eikä kunnolla mihinkään. Se on mielestäni mielenkiintoinen ala, sillä haluan koko ajan tietää kaikesta enemmän ja tutustua erilaisiin ilmiöihin. Olen kirjoittanut muun muassa *Ruotuväkeen* ja *Turun ylioppilaslehteen*.”
Jari Tenhunen: ”Olen vapaa journalisti ja elokuvantekijä. Tausta on dokumenttielokuvan puolella: olen tehnyt monenlaisia faktapohjaisia elokuvia eri tilaajille, esimerkiksi televisioon, yrityksille ja valtion organisaatioille. Olen myös ollut vajaan vuoden *Taitaja*-lehden päätoimittajana.”

Miksi haluat Polyteekkarin päätoimittajaksi?

JL: ”Päätoimittajana pääsee tutustumaan ihmisiin ja ideoimaan kokonaisvaltaisesti lehteä: juttuja, ulkoasua, palstoja ja niin edelleen. Polyteekkariin minua veti tehtävän haasteellisuus ja kiinnostavuus: koska insinööritieteet ovat minulle vieraita, haluaisin etsiä niistä sovelluskohtia ihmisten arkielämään.”
JT: ”Taitaja-lehden päätoimittajana oleminen oli tosi kivaa hommaa, ja monipuolinen toimenkuva sopi minulle. Minulle on myös tekniikan maailma tuttu opiskelun, opetuksen ja tutkimuksenkin kannalta. Ajattelin, että työ yhdistäisi monia intressejä.”

Millaista lehteä tekisit?

JL: ”Mukana olisi luovaa hulluutta ja uusia sovelluksia vanhoihin aiheisiin. Innovaatioyliopiston lähestyessä nostaisin esille teekkareiden yhteyttä muihin korkeakouluopiskelijoihin.”
JT: ”Lehti on nyt aika hyvä, ja paras lähtökoh- ta olisi mielestäni ’oman kylän lehti’. Lehti katsoisi maailmaa teekkarikylän asukkaan silmin: siinä voisi olla esimerkiksi tekniikan alaan, henkilövaihtoon, rekrytointiin ja kan- sallisiin kehitystrendeihin liittyviä juttuja.”

Oletko valmis muuttamaan Otaniemeen?

JL: ”Joo, ihan ehdottomasti. Silloin tietäisi paremmin mitä Teekkarikylässä tapahtuu ja tutustuisi helpommin ihmisiin.”
JT: ”Asun Lauttasaarella, ja minulla on Ota- niemeen vajaan kymmenen minuutin mat- ka. En siis koe muuttoa tarpeelliseksi.”

Janne vai Jari?

Janne lehdessä olisi aina ”riipaus wappua”. Jari tahtois tehdä ”oman kylän lehteä”.

Millaisena pidät lukijakuntaa, eli teekkareita?

JL: ”Tuntemieni teekkareiden perusteella ei ole olemassa mitään tyypillistä teekkaria, mutta ehkä tietty mielikuva teekkareista yh- distää heitä jollain tavalla. Uskon, että täältä löytyy paljon erilaisia ihmisiä.”
JT: ”Ei ole olemassa sellaista asiaa kuin tyy- pillinen ihminen tai tyypillinen teekkari. Sanoisin, että teekkarit ovat monivärinen joukko. Joka yhteisöstä löytyy monenlaisia ihmisiä ja luonteita, mutta tietysti teek- kareita yhdistää se, että he suuntautuvat enemmän teollisuuden ja yritysmaailman palvelukseen.”

Minkälaiden juttujen arvellet kiinnostavan teekkareita?

JL: ”Olen pohtinut esimerkiksi sellaista, ovatko TKK:lla opetettavat tieteet ymmär- rettäviä muillekin kuin niille teekkareille, jotka kyseistä alaa opiskelevat. Myös opis- kelijoiden sosiaalisesta elämästä ja työelä- mästä olisi kiinnostavaa kirjoittaa.”
JT: ”Voisin kuvitella, että hyvinkin mo- nenlaiset, mutta omaan elinympäristöön liittyvät ja omaa elämää koskettavat aiheet varmastikin.”

Jos sinut valitaan, kuinka aiot valmistautua päätoimittajan tehtäviin?

JL: ”Ideoimalla juttuja valmiiksi, keräämällä mahdollisimman kattavan yhteystietolu- telon, kyselemällä teekkarikavereilta kai- kenlaista ja pyörimällä Otaniemessä. Aion myös tutustua lukijatutkimukseen ja lukea huolella viimeisten vuosien lehtiä.”
JT: ”Loppukevään käyttäisin varmasti nykyi- sen lehden toimintaan tutustumiseen, koska sitten ihmiset häipyvät omille teilleen. Kun olin rauhanturvaajahommissa, edelliset pe- rehdyttivät aina uudet ennen lähtöään, mikä oli hyvä systeemi. Yhteistyökuviot ovat myös tärkeä asia.”

Mitä mieltä olet innovaatioyliopistosta?

JL: ”Mitään lopullista en uskalla sanoa, mut- ta tuntuu siltä, että hanke yhdistää keinote- koisesti hyvinkin erilaisia aineita. Toisaalta

TKK:llakin opetetaan monenlaisia aineita, eikä se vähennä yhtenäi- syyttä. On myös kiinnostavaa miet- tiä sitä, onko innovaatioyliopistossa enää teekkareita laisinkaan.”
JT: ”Vaikea sanoa, kun projekti on vielä niin alkutekijöissä. Jos orga- nisaatiot ovat fyysisesti kovin kau- kana toisistaan, näkisin ongelmana informaation sujuvan kulun. Valmiiden organisaatioiden muuttaminen on aina hankalaa, mutta selkeästi monitieteisyyteen ja moniulotteisuuteen on tarvetta.”

Mikä olisi Polyteekkarin slogani, jos sinä olisit päätoimittaja?

JL: ”Hmm... kiehtova kysymys. Tosi köyhää ehkä, mutta ’Moniosaaaja — osaa kaikkea vä- hän’. Ei nyt oikein lennosta lähde.”
JT: ”Sloganin, samoin kuin logon kehittämi- nen on monimutkainen prosessi, joka vaatisi aivoriihihyöskentelyä. En lähtisi näin äkki- seltään repimään mitään.”

Meri Laitinen

Persoonallisuustesti

Mitä lehtiä sinulle tulee kotiin?
JL: ”Hesari, Nuori Voima ja Ylioppi- laslehti.”
JT: ”Helsingin Sanomat tulee kotiin, loput käyn lukemassa sadan metrin päässä lähikirjastossa.”

Julkku vai Äpy?
JL: ”Sanon Julkku. Viimeisimmäs- sä numerossa oli ihan älykäs- tä yhteiskunnallista satiiria, esimer- kiksi Man-saarijuttu. Se oli oikeasti hauska oivallus.”
JT: ”Olen lukenut enemmän Tamp- pia.”

Suosikkisarjis Polyteekkarissa?
JL: ”Ilman naista. Siinä on täydelli- sen typistettyjä stereotyyppejä.”
JT: ”Ilman naista, koska ihmissuh- teet ovat aina kiinnostava aihepiiri.”

Vuoden phuksi

» Sarjassa seurataan raksaphuksi Joona Lassilan edesottamuksia vuoden ajan. Joonan nyt kuoriu- duttua teekkariksi sarja päättyy.

Fuksista tuli teekkari

”Wappu oli kyllä aivan ehdoton phuksi- vuoden huipentuma”, Joona sanoo. Wappua edeltävänä perjantaina hän sai rak- saphuksien mukana esteettömyystodistuk- sensa Suomenlinnassa. ”Lakin painaminen keskiyöllä päähän yhdessä muiden kanssa oli kyllä aivan uskomaton kokemus, ehkä hienoin asia koko opiskeluaikana.” Joona oli phuksipeijaisissa mukana sekä pienessä osassa speksissä että yöjäynäjouk- kueessa. Mutta yöjäynää hän ei kommentoi sen enempää. ”Sen voin kuitenkin paljastaa, että sen ja speksien yhteistuloksella raksa sai lakit kunniakkaasti kolmantena fyysikoiden ja Athenen jälkeen, joten yöjäynäkin taisi siis mennä ihan mukavasti.” Itse wapun juhlinnan Joona aloitti pikni- killä, loppuaatto meni Dipolissa juhliessa. ”Aaton jatkojuhlinta tapahtui BY:llä. Lähdin kuitenkin aamulla puoli kahdeksalta kohti

Sofia Ziessler

Helsinkiä ja Ullista.” Brunssin hän kävi syö- mässä Dominanten tel- talla ja kierteli leirejä. Vuoden opiskelujen ollessa pulkassa Joona kuvaa niiden olleen mukavia, vaikka tyl- sähköjen peruskurssi- en kanssa saa aina hie- man taistella. ”Sitä kun joutuu lukemaan niin paljon kaikkea, mikä ei oikeasti kiinnosta pät- kääkään.”

Joonan opiskelu on saanut aika ajoin väistyä opetushommien tieltä, joita hän on tehnyt paljon, pääasiassa ala-asteella. ”Täl- lä hetkellä vedän myös Saksalaisen koulun abeille pääsykokeisiin valmistavaa fysiik- kaa suomeksi.” Opiskelijaelämän hän sanoo ylittäneen odotukset reippaasti. ”Olen kyllä nauttinut hyvin paljon ensimmäisestä vuo- desta Otaniemessä. Mukaan on mahtunut paljon hienoja tapahtumia; hienoisimmat juh- lat taisivat olla IK:n vuosijuhlat huhtikuussa, jossa olin lukkaroimassa.”

Moni varmasti kadehtii Joonan kesäsuun- nitelmia. Töihin hän ei näillä näkymin ole menossa; suunnitelmiin kuuluu vaeltami- nen, matkailu ja ainakin Ilosaarirockissa käyminen, mutta ehkä myös muutamien kurssien suorittaminen. ”Kesä on niin hie- noa aikaa, että kiva viettää se vapaasti nau- tiskellen. Lisäksi kun ’oman’ alan hommat olisivat niitä rakennustyömaahommia, jotka eivät rehellisesti sanottuna jaksakaan kiinnostaa yhtään — eivät ole ympäristöteekkareille keksineet vielä mitään fiksum — niin en sure sitä, että tilanne on tämä.”

Tulevan tupsuphuksivuoden Joona uu- moilee olevan aikalailla erilaisen kuin hänen ensimmäisen vuotensa. ”Olen ryhtymässä ISOhenkilöksi, joten uusien phuksien kans- sa tulee toivottavasti vietettyä intensiivises- ti aikaa ainakin alussa. Kouluhommat jäävät sitten tauolle lokakuun lopulla, kun tie vie Etelä-Amerikkaan matkailemaan muuta- maksi kuukaudeksi Sofian kanssa.”

Kenen Sofian kanssa? ”Tässähän olisi sitä (päätoimittajan kaipaamaa) sensaatioaines- ta, mikäli haluaa lehteen repäisevät otsikot naisasioistani.” Joonan teekkarityttöystävä Sofia on nimittäin Polyteekkarin toimittaja Sofia Ziessler. Ehkäpä rakkaus syntyi juuri jonkun vuoden fuksihaastattelun aikana vai sittenkin kylän yöelämässä? Kuka tietää.

Johanna Mitjonen

Vaihtaripostikortti

Toisin sanoen

Marja Ruuska

Kirjoittaja on iloinen äärihumanisti, joka ajaa punaista mummopyörää.

"Juokaa vähemmän viinaa ja tehkää parempaa ohjelmaa"

Muutin Teekkarikylään viime elokuussa, koska ajattelin, että vuosi törkeästi alipalkkattuna tv-toimittajana olisi parempi ja jännittävämpi tapa käyttää säästöjään omaan taiteelliseen kehitykseensä kuin vuosi kansanopiston kirjoittaja- tai medialinjalla. En ole katunut päätöstäni. Missään kansanopistossa ei varmaankaan tehdä viikottain pienen ihmeen verran töitä sen eteen, että noin 5 000 ihmisellä teekkarikylän alueella ja määrittämättömällä määrällä potentiaalisia IPTV-katselijoita olisi torstai-iltana mahdollisuus katsoa nimenomaan heille opiskelijoina suunnattua televisioviihdettä 20–120 minuuttia. Missään kansanopistossa ei varmaan myöskään tule vanhat opistolaiset ilmoittamaan humalassa, että heidän ainoa ohjeensa tulevalle vuodelle kiteytyy mantraan "juokaa vähemmän viinaa ja tehkää

parempaa ohjelmaa". Niinpä niin. Kun viime keväänä kerroin teekkarikavereilleni hakevani OUBSiin, nauroivat he ääneen ja sanoivat,

"Yksi OUBS-vuosi hidastaa valmistumista keskimäärin vuoden verran."

että kyllä sinä sinne pääset — ei hän siellä tarvitse osata muuta kuin juoda kaljaa kuutena päivänä viikosta. Onneksi taru on totuutta ihmeellisempää. Onnistuneen OUBS-toimituskauden edellytys on, että OUBSiin hakeutuu asialleen omistautuneita, televisiojournalismista tai elokuvataiteesta kiinnostuneita sosiaalisesti kyvykkäitä ihmisiä, jotka ovat valmiita tekemään paljon töitä palkkaa ajattelematta ja

vain omaa kehitystään silmällä pitäen. Tällaiset ihmiset voivat saada OUBSin konkreettisista resursseista — tv-studiosta, äänistudiosta, hyvistä editointitiloista, HDV-kameroista, ja pienestä työryhmästä — irti paljonkin hyvää. Heille OUBS on mahdollisuus kasvaa sekä televisiotähteenä että ihmisenä. Tosin nekin, jotka eivät palavan motivoituneita ole, kasvavat OUBSissa vähintäänkin suhtautumisessaan kanssaeläjiin. OUBSin kosta ja mitään osamaton maine ei ole kuitenkaan

lähemmin ihmisiin, joiden kanssa eletään ja tehdään töitä saman katon alla yhden vuoden ajan. Lapsikin käsittää, että työkavereiden kanssa asumisen on oltava intensiivistä. Jos toimituksessa on pahoja ristiriitoja, on kaikilta helposti yksi vuosi pilalla. Ja yksi OUBS-vuosi hidastaa valmistumista keskimäärin vuoden verran. Omalta osaltani alkoholin käyttö humaltumistarkoituksessa lopui lähes kokonaan tammikuun jälkeen — pikkujoulukausi tosin oli ollut oman elämäni rankin. Sitten ei viina ole minulle suuremmalti maistunut, eikä pääosaa toimituksesta muutenkaan voida syyttää eksessiivisestä pulloeskapistuksesta. Myös OUBSin ohjelmasisältö muuttui tammikuun alusta — ei siksi, että toimituksen vähentynyt bilettäminen parantaisi älyvapaan huumorin tasoa, vaan koska aika elokuusta tammikuuhun menee OUBSissa pitkälti vaikean ja moninaisen työnkuvan oppimiseen. Kuka tahansa voi sanoa, että oispa siistiä jos munkin duuni ois vaan tehdä viiden minuutin videopätkiä, mutta vie aikaa ja harjaantumista oppia tekemään kompaktia viihdettä, joka on hyvin kuvattu, valaistu, äänitetty, ja leikattu. Intensiivinenkin vuosi ei riitä. Se on hyvä alku.

Kesäteekkari tai dipputyöntekijä MUISTA LIITTYÄ IAET-kassaan

IAET-kassan ansiosidonnainen päiväraha:

Kuukausiansio	Päiväraha
1600 €/kk	n. 960 €/kk
1800 €/kk	n. 1040 €/kk
2000 €/kk	n. 1130 €/kk
2200 €/kk	n. 1210 €/kk

KELAn työttömyyspäiväraha:

Kuukausiansio	Päiväraha
-	n. 500 €/kk

Päivärahakuri: www.iaet.fi

IAET-kassa on insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyyskassa, jonka vuosimaksu on 45 €. Kassaan kannattaa liittyä heti, kun saa harjoittelu- tai kesätyöpaikan; viimeistään D-työvaiheessa. Näin varmistat sen, että ehdit täyttämään kassan työssäoloehdon ennen valmistumista.

TEKNIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK

www.tek.fi/opiskelijat

Hyvä diili

Murjottelijalla hymy herkässä

Murjottelu on TKK:n Innovaatiokeskuksen organisoima työharjoittelu-projekti, jossa yhdistyy liiketoiminta, tekniikka ja muotoilu. Murjotteluun osallistuvat firmat palkkaavat näiden alojen opiskelijoita 2–3 hengen työryhmiin, jotka ottavat hoidettavakseen jokin tuotantoon tai tuotekehitykseen liittyvä projektin. Tänä kesänä Sweco Industry palkkasi teollisen muotoilijan pariksi koneteekkari Matti Muhosen.

Matti Muhonen (vas.) ei vielä tiedä tarkkaan, millaisen murjotteluprojektin Tuomo Kuusi hänelle koordinoi. Selvää on kuitenkin, että Matti on päässyt unelmahommiinsa.

Sweco Industryn murjottelukoordinaattori **Tuomo Kuusi** kertoo firman etsineen tänä keväänä ensimmäistä kertaa kesätyöntekijöitä Murjottelun kautta. Eri teollisuudenalojen konsultointiyhtiö Sweco teki tällä kertaa valinnan kahdeksan haastattelun väliltä, ja hommiin valittiin teekkari ja teollinen muotoilija.

Sekä Kuusi että töihin otettu koneteekkari **Matti Muhonen** hymyilevät neuvotteluhuoneen pöydän ääressä tyytyväisinä hyvältä tuntuvan valinnan takia. Muhosella on käynyt tuuri: hän pääsee tekemään tuotesuunnittelutöitä kiinnostavassa ympäristössä ja arvelee päässeensä unelmatyöhönsä. Muhosen osaston 35 hengestä 14 on teollisia muotoilijoita, mutta tuotekehitystä TKK:lla sekä teollista muotoilua TaiKissa sivuaineena lukenut viidennen vuoden opiskelija on jo tottunut poikkiteieteelliseen meininkiin.

Muhonen haki murjotteluun, koska siellä oli tarjolla oman alan hommia. Hän on tyytyväinen tavoitettuaan yhdellä hakemuksella useita potentiaalisia työnantajia.

”Murjottelun kautta minua ei tosin tarjottu tänne missään vaiheessa. Työn saaminen vaati kyllä omaa aktiivisuutta”, Muhonen kertoo hakuprosessistaan. Kuusi kertoo istuneensa murjottelun yritystapaamisessa standilla, kun Muhonen tuli luokse juttelemaan. ”Se on yleensä kaikista tehokkainta”, Kuusi toteaa ja kertoo olevansa tyytyväinen murjottelupalveluun. ”Jos me avataan työpaikkailmoitus nettiin, niin sieltä tulee normaalisti kahdesta viiteenkymmeneen CV:tä, soittoa ja vierailua. Siihen menee aikaa ja tällä tavalla sen ajan voi säästää siihen olennaisimpaan.”

Muhosen kesätyöprojekti ei ole vielä saanut selviä ääriiviivoja, mutta Kuusi arvelee sen selkiytyvän viimeistään kesäkuun alussa, kun tiimiin palkattu teollinen muotoilija tulee töihin. ”Me ollaan ajateltu, että projekti tulee olemaan firman sisäistä palveluiden ja softatyökalujen kehittämistä. Sitten on sellainen suunnitteluprojekti, mistä ei kauheasti saa sanoa mitään. Tuotekehitysjutut

ovat aina salaisia, kunnes ne ovat valmiita”, Kuusi kertoo salamyhkäisesti.

”Yhden päivän perusteella on vaikea sanoa, mutta voisin kuvitella, että täällä voisi mielellään olla pidempäänkin”, vasta aloittanut Muhonen arvelee. Tulevaisuudessa hän toivoo pääsevänsä projektipäällikön hommiin, mutta ensisijaisen tärkeää ovat vaihtelevat työtehtävät. ”En haluaisi päätyä pyörittämään samaa juttua montaa kymmentä vuotta. Se on osasyynä siihen, miksi päädyin hakemaan näitä tuotekehittelyhommia”. Hän on innoissaan uuden työpaikkansa laaja-alaisuudesta. ”Tämä ei ole vain sitä, että kehitetään yhtä moottoria 50 vuotta. Jotta täällä pärjää, pitää laittaa itsensä likoon, eikä töissä käydä vain töissä käymisen takia.” Kuusi toteaa, että firman hommat ovat joko erittäin vaikeita tai erittäin kiireisiä. ”Meillä on täällä hektistä. Projekti voi kestää viikon tai se voi kestää kaksi vuotta.”

Muhonen uskoo selviävänsä hyvin työstään. ”Eihän mulla ole muuta kokemusta kuin tämä 3D-taito, mutta luulen, että hom-

ma on kiinni lähinnä omien työtapojen löytämisestä. Tähän hommaan ei ole mitään valmista kaavaa”, hän arvelee. ”Ei tekemistä opi lukemalla. Meillä on onneksi hyvä työporukka, joka neuvoa tarvittaessa. Pitää uskaltaa vain kysyä”, Kuusi toteaa.

Hyvällä vastavalmistuneella työntekijällä on Kuusen mukaan jonkinlainen käsitys 3D-työkaluista, motivaatiota työhön sitoutumiseen ja tuntemus valmistustekniikoista. ”Koulussa ammattiaineet yleisesti ovat tärkeitä, kaupalliset tiedot sekä ryhmätyötaitot”. Kuusi kertoo Muhosen olleen hommaan sopivin hänen 3D-taitojensa takia ja koska hän on osoittanut uskallusta tehdä itse käsillä – tuotekehityksessä rakentelu on olennaista. ”Olisi erittäin hyvä, jos tänne tuleva DI osaisi statiikkaa, mutta yleensä kukaan ei osaa”, Kuusi puntaroi. Mutta kuka sitä sitten osaa? ”No yleensä minä”, vanha koneteekkari virnistää. Tietyissä piireissä perinteiset taidot ovat yhä kovassa huudossa.

Sofia Ziessler

Ihmisenä olemisen erikoislaatuisuus

Henkistä kasvua Pafoksella

Kyproksen Pafoksessa starttaa heinäkuussa viikon kestävä intensiivinen aikuisten leiri ja filosofinen vapaasukellus: Esa Saarian Tulenkantajat-seminaari.

”**Keksin sen yhtäkkiä**, pari päivää ennen stipendihakemuksen aikarajaa”, 28-vuotias bioinformaatiotekniikan phuksi ja diplomitutkintoa vaille valmis klarinetisti **Tommi Vatanen** kertoo. Hän mainitsee tekevänsä usein spontaaneja päätöksiä, kun jokin kuulostaa hauskalta. Vatanen on yksi leirille osallistuvista teekkareista, joille on myönnetty matkaa varten 700 euron avustusraha.

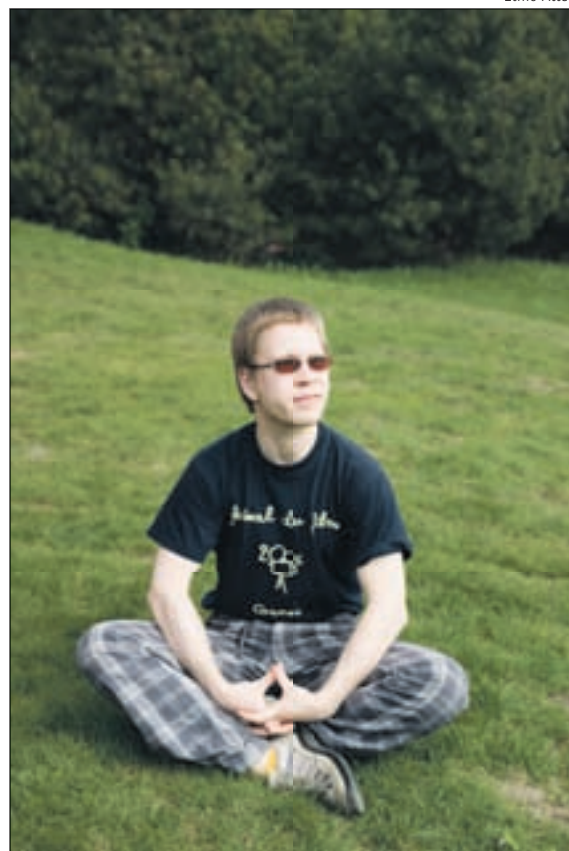
Seminaari on saanut jonkinasteisen kultinpalvontaleiman, mutta Vatasen omat osallistumismotiivit ovat lunkista päästä: ”Otan seminaarin etelänlomana, sillä muuten olen koko kesän duunissa informaatiotekniikan laboratoriossa. Odotan myös tapaavani Pafoksella paljon mielenkiintoisia tyyppejä”, Vatanen kommentoi. Hän kertoo vuokranneensa toisten Pafokselle lähtevien teekkareiden kanssa lähistöltä huvilan, joten uudet tuttavuudet tulevat epäilemättä syvenemään nopeasti. ”Ei olisi mitään järkeä lähteä tuollaiselle matkalle niin,

että kyyhöttää viikon yksin jossain hotellissa”, Vatanen selittää.

Vatanen osallistui kuluneena keväänä järjestetyille Saarian Filosofia ja Systeemiajattelu -kurssille TKK:lla. ”Saarian luentoihin jaksoi aina keskittyä alusta loppuun asti, mikä ei ole normaalia tavallisilla kursseilla”, hän pohtii. Vatanen kertoo pitävänsä Saarian meinintä, koska hän ravistelee ihmisiä ajattelemaan luovasti ja herättelee pehmeämpiä arvoja itsenäistymisen partaalla olevissa miehissä ja naisissa. Vatasen filosofinen herääminen tapahtui alun perin jo lukioikäisenä. ”Minua kiinnostavat kaikki muutkin kuin teekkarijutut. Olen analysoija ja näen monenlaisissa erilaisissa ideologioissa monia hyviä puolia”, hän kuvailee.

Kaikki Saarian luennoilla pyörrähtäneet tietävät, millaisista käsitteistä filosofi puhuu yleisölleen. Onko Vatanen Saarian tapaan itse hellän dynaaminen? ”Kyllä jotkut voivat jopa väittää niinkin”, hän myöntää, ja kertoo myös välttelevänsä pihtaamisen kostonkierrettä. Vatanen kuvailee itseään joustavaksi ajattelijaksi, joka pystyy muokkautumaan tarvittaessa äärrationalistista intuitiiviseksi suunnistajaksi. ”Jossain määrin olen luova hullu”, hän miettii ja hymyilee.

Sofia Ziessler

Tommi osoitti spontaaniutensa todeksi lähtemällä haasteltavaksi 45 minuutin varoitusajalla.

Aikamatka Teekkari- kylään

Opiskelijaelämää
kolmella eri
vuosikymmenellä

Teekkarikylässä on
ollut elämää jo yli vii-
sikymmentä vuotta. Mil-
laista on ollut elää kylässä
kun sitä vielä rakennettiin?
Entä röyheällä 70-luvulla tai
nyt uudella vuosituhannella?

Teksti Meri Laitinen ja Sofia Ziessler

Keijo ja Meri Laitinen

Yllä: Kolme sarven B 60 iloista teekkarin rouvaa Otaniemen uimarannalla vuonna 1952 seurassaan tuleva teek-kari ja diplomi-insinööri Kari. **Vasemmalla:** Kuva Keijo ja Meri Laitisen asunnosta vuonna 1952.

"Otaniemi on, Teekkarikylä tehdään", julisti Jämerä-partainen Insinööri

Isovanhempani Keijo, 82, ja Meri, 82, Laitinen kuuluivat Teekkarikylän ensimmäisiin asukkaisiin ja muistelevat mielellään kylän varhaisia vaiheita. Ukkin aloitti opintonsa Teknillisen korkeakoulun kemian osastolla syksyllä 1947, jolloin fysikokemia, vuoritekniikka ja metallurgia toimivat Sinebrychoffin talossa Bulevardilla. Tilanpuutteen vuoksi TKK:n osastoja oli sijoitettu sinne tänne, ja edullisia asuntoja oli tarjolla nihkeästi. "Opiskeli-ja-asunnoista oli tuolloin huutava pula Helsingissä, ja perheellisten kohdalla tilanne oli lähes mahdoton. Hinnat olivat vuokrien osalta pilvissä, eikä omaan asuntoon juuri ollut varaa", littalan lasitehtailla uransa tehnyt Laitinen muistelee.

Teekkarikylän rakennus alkoi 1950-luvulle tultaessa ja Laitiset muuttivat tienpätkälle, josta myöhemmin tuli Jämeräntaival. "Meitä oli neljä avioparia, jotka muuttivat Otaniemeen syksyllä 1951. Joitakin 'sinkkujakin' kylään asettui. Asuntoja, eli sarvia, joiksi niitä silloin kutsuttiin, oli kaikkiaan yhdeksän: kolme aina käytävin toisiinsa yhdistettyinä. Ensimmäisessä vaiheessa asutettuina olivat sarvet A, B ja C." Tuore aviopari asettui B-sarven soluasuuntoon kahden muun parin kanssa, joista yhdellä oli jo 3-vuotias poikakin. "Asunnossa oli yhteinen oleskelutila, keittokomero, kylpyhuone ja parveke. Kalustona huoneissa oli Askon toimittamat sängyt patjoineen ja peitteineen, vaatekaappi, kirjahylly, pöytä ja tuoli. Kaikki oli huoneistossa siistiä, ja siivouskin kuului päivittäin talon puolesta ohjelmaan", Laitinen kertoo. "Aluksi B-sarvessa oli käytössä vain yksi alakerroksen WC. Aamun kiireessä siitä seurasi pientä odotusta, mutta kaikki kuitenkin sujui. Me kolme perhettä tutustuimme melko pian toisiimme, ja ystävyys syveni vuosien myötä siinä määrin, että tapailimme kylästä lähdettyämmekin useita kertoja."

Kauppoja ei Otaniemessä tuolloin ollut, joten ostokset täytyi hoitaa Helsingissä. Samoin opetustilat sijaitsivat yhä itäisessä satamakaupungissa. "Espoon Liikenne oli järjestänyt säännöllisen bussiliikenteen Otaniemen Teekkarikylästä Bulevardin nurkille, silloisen Teknillisen korkeakoulun eteen. Vuorot olivat opiskelijoiden luentorytmiin sovitettu", Laitinen kertoo. "Osa linja-autoista oli peräisin sotaa edeltävältä kaudelta, ja eräänä aamuna jouduimme joukolla työntämään auton liikkeelle", hän muistelee hymyillen. "Vaimoni sotki työntöapua antaessaan kenkensä ja samettitakkinsa liepeen. Hän oli ulkomaan kirjeenvaihtajana kolmen filmiyhtiön konttorissa, ja töihin saapuessaan

pääsivät työkaverit hyväntahtoisesti ilakoimaan 'Noin siinä sitten on käynyt, kun lähdit teekkarin matkaan Espoon korpeen, Otaniemeen!'"

Keväällä 1952 Teekkarikylä alkoi olla valmis, ja silloin valmistui myös Servin Maijan mökki tontin korkeimmalle sivulle. "Vappuna mökissä oli vappulounas ja tanssia, musiikista vastasi George de Godzinskyn kvintetto ja myöhemmin muistaakseni Retuperän WBK. Mökistä tuli monelle teekkarille ja perheillekin kaivattu ja oivallinen ruokailupaikka. Elämä Otaniemessä kohentui pikkuhiljaa, ajan kuluessa", ukkini muistelee. Kylän virallisia vihkiäisiä vietettiin Flooran päivänä 13. toukokuuta ja kunniavieraksi saapui presidentti Paasikivi vaimoineen.

Teekkariajoista on jäänyt Laitisille monia hyviä muistoja. Erityisen hyvin mieleen on jäänyt muuan merkillinen vieras. "En muista enää sen teekkarin nimeä, jolla oli lemmikinään orava. Se matkasi hänen povitaskussaan luennoilla ja hänen ruokaillessaan Servin Maijan mökissä. Kerran, kun ihastelimme tuota hänen lemmikkiään, hän kysyi suostuisimmeko ottamaan oravan hoitoomme yhdeksi yöksi. Kuultuamme, että se oli 'sisäsiisti ja hiljainen', aloimme sulaa pyyntöön", Laitinen tarinoi.

"Teekkari toi sitten lauantaina kurren, sille juoma-astian, hiekkalaatikon ja kulhossa pähkinöitä. Teekkarilakkinsa ka-

veri asetti vaatekaappini hyllylle ylösalaisin: se oli lemmikin totuttu pesä. Pian totuimme vieraaseemme ja vieras meihin. Kun kaveri sitten sunnuntaina haki lemmikkinsä, meistä tuntuikin yhtäkkiä kovin hiljaiselta, kun kurre ei enää liuskellut huoneessa.

En tiedä oliko kyseessä sama yksilö, kun joitakin aikoja myöhemmin menin sunnuntaiaamuna parvekkeellemme ja huomasin kuinka orava livahti kiireesti kaiteen yli ja laskeutui vatsa pulleana tiiliseinää pitkin varovasti maahan. Oli veitikka käynyt jauhelihapakettillamme hakemassa maistiaiset! Mutta ei hätää: oli niin siististi ottanut annoksensa, että kuorimalla kohdan, saimme mekin osamme."

Meri Laitinen

Rauhallista eloa perhekylässä

Isovanhempieni lisäksi myös appivanhempani ovat viettäneet hyvän tovin Teekkarikylässä. VTT Prosesseissa tuotepäällikkönä toimiva Esa Peltola, 52, ehti asua poikamieskylässä neljä vuotta ennen siirtymistä perhekylään Riitta-vaimon kanssa kesällä 1978. "Vihkiminen tapahtui Otakappelissa ja häät pidettiin Dipolissa. Sukulaiset yöpyivät juhlien jälkeen kaksiossamme, joten häyön nukuimme keittiön lattialla", sähkölaitoksia ja sähkömekaniikkaa pääaineenaan lukenut Peltola kertoo. "Otakappelissa kastettiin myös vuonna 1981 syntynyt poikamme", Riitta, 53, lisää.

Otaniemen ostoskeskus palveli teekkareita jo tuolloin, mutta myös Servin Maijan tie 10:n ja 12:n välissä oli pieni K-kauppa. Toisin kuin poikamieskylässä, perhekylän asunnot eivät olleet valmiiksi kalustettuja, joten huonekalut ja tekstiilit piti hankkia itse. "Nuo verhot meillä oli jo Otaniemessä", Riitta huomauttaa osoittaen ikkunaa. "Asuimme osoitteessa 10 B 21. Parvekkeelta näki merelle, piha oli suojaisa ja neuvolaan Tapiolaan oli lyhyt matka kävellä. Kun ensimmäinen poikamme oli syntynyt, Esa tuli usein ruokautunnilla häntä pyöräillen sähköosastolta katsomaan", Riitta muistelee. "Siinä oli mukava alamäki, yhdellä polkaisulla pääsi perille asti", nauraa Esa.

"Ei se elämä kauhean riehakasta silloin ollut: kesäisin teimme usein linturetkiä pyörällä, talvella hiihdimme Laajalahden poikki Tarvaspäähän", Riitta kertoo. "Monet harrastivat tämän tyyppisiä asioita silloin. Mutta toki käytiin välillä kaljalla ja Dipolissa tanssimassa. Kävin myös aikoinani katsomassa paljon elokuvia Montaasin näytöksissä", Esa lisää.

Teekkariajoilta Peltoloille on jäänyt monia ystäviä; esimerkiksi Esan poikamieskylävuosilta saakka kokoontunut veikkausporukka on yhä koossa. "Joka keskiviikko istuimme sähköosaston kuppilassa, senkin jälkeen kun se oli men-

Esa ja Riitta Peltola

Esa Peltola vappuna 1979 Teekkarikylässä.

nyt jo kiinni. Shakkia pelasimme usein yötä myöten”, hän muistelee.

Pariskunta arvelee, että elämä on muuttunut heidän ajoistaan paljon. Kännyköistä ja kotikoneista ei ollut tietoaakaan, tuttavita tavattiin kasvokkain. ”Otaniemessä oli mukava asua, koska siellä oli paljon ystävä- ja lapsiperheitä. Monet olivat sairaanhoitaja-teekkaripareja, aivan kuten mekin”, Riitta muistelee. ”Mieleen ei tule oikeastaan mitään negatiivista. Yhteishenki oli hyvä, ja kaikki oli uutta ja tuoretta: tuntui siltä, että elämä oli vielä edessä. Oltiin niin onnellisia — jos ollaan nytkin”, Peltolat hymyilevät.

Meri Laitinen

Nuorta rakkautta
Servinkujalla

Essi Lahti, 21, ja Daniel Laajala, 21, ovat menossa kesällä naimisiin, ja toinen päivä toukokuuta he saivat avaimet Servinkujalla sijaitsevaan kaksioonsa. Kummallekin Teekkarikylässä asuminen oli jo ennestään tuttua: Turusta opiskelemaan muuttanut Essi on asunut Servin Majan tiellä kaverikämpässä, ja Salosta kotoisin oleva Daniel Jämeräntaipaleella. ”Ennen opiskeluiden aloittamista mietin, että olen muuttamassa pääkaupunkiseudulle ja että minusta tulee espoolainen. Nyt kuitenkin tuntuu, että olen ensisijaisesti Otaniemestä”, Daniel miettii ja Essikin on samaa mieltä.

”Essi on asunut täällä viisi ensimmäistä vuottaan”, Daniel kertoo ja Essi osoittaa iloisesti puiden välistä pilkottavaa tiilitaloa kohti. ”Mä olen kolmannen polven teekkari: vaari ja isä ovat vanhoja teekkareita. Saatte kiittää vaaria siitä, että tämä teekkarikylä on pystyssä”, Essi kertoo leveästi hymyillen. ”Hän oli mukana tempauksessa, jossa kannettiin Helsingissä ympäriinsä isoja ’Otaniemi on — teekkarikylä tehdään’ -kylttejä”. Myös Essin isä, kemiantekniikan ja lääketieteen tohtori, on ollut omaleimainen teekkari. ”Isä meni armeijaan valmistumisen jälkeen, kuten Danielkin aikoo tehdä. Siellä hän päätti kuitenkin olla tottelematta mitään turhia käskyjä, ja joutui nopeasti putkaan. Siellä hän sai lukea rauhassa kirjojaan sillä aikaa, kun toiset kaivoivat kuoppia metsässä”, Essi selittää.

Pariskunta tutustui toisiinsa heti ensimmäisellä viikolla opintojen alussa. ”Olimme samassa fuksiryhmässä ja Essistä tuli heti mun paras ystävä TKK:lla”, Daniel muistelee. Nyt toista vuosikurssiaan lopettelevat Essi ja Daniel uskaltavat väittää tuntevansa toisensa jo todella hyvin. ”Me ollaan asuttu ihan lähekkäin ja vietetty kamalasti aikaa yhdessä — katsottu elokuvia, kokattu ja muuta sellaista. Koulussa me tehdään lisäksi kaikki harkat aina yhdessä, ja nyt kesällä me ollaan töissä samassa tutkimusryhmässä Turun yliopistolla”, Essi kertoo. Molemmat ovat aktiivisesti mukana myös teekkaritoiminnassa: tänä vuonna he ovat olleet isohenkilöinä ja ensi vuonna suunnitelmissa on kv-isojuttuja. Essi on lisäksi ollut aktiivina Polijazzissa ja Daniel on Otakunnon puheenjohtaja. Pariskunta on ollut mukana myös Ristin killassa.

”Mulla oli jo lukiossa sellainen mielikuva, että Otaniemi on kiva paikka opiskella ja asua. Kun me pienenä asuttiin täällä, meidän rappu oli täynnä lapsia, joiden kanssa mä leikin”, Essi muistelee. ”Ei se kansainvälisestikään kovin yleistä ole, että on tällainen opiskelijakylä. Kyllähän tämä on aivan ainutlaatuista asua täällä”, Daniel toteaa. Pariskunta asuu ensimmäisessä kerroksessa, ja heillä on takapihallaan narsisseja ja pensaita sekä läänää aurinkoisten päivien köllöttelyä varten. Uudessa kodissa asuu varsinaisesti tässä vaiheessa vasta Daniel, sillä Essin kaverikämpän sopimus on yhä voimassa. Asunnossa on vielä keskeneräisen näköistä, ja Daniel kertoo suurimman osan tavaroista olevan hänen. Turun-kesän jälkeen pari muuttaa virallisesti yhteen, ja Essikin voi kantaa loput laatikkonsa uuteen kotiin.

Onko teekkarikylässä asumisessa mitään huonoja puolia? ”Välillä on aika vauhdikasta menoa, mutta kyllä senkin helposti kestää”, Gorsun yläkerrassa asunut Daniel toteaa. Hän kertoo tottuneensa nopeasti yölliseen korvatulppien käyttöön vanhassa asunnossaan. Essi on hyväuninen aamuvirkku päinvastoin kuin kihlattunsa eikä ole koskaan menettänyt yöuniaa kovien äänien vuoksi. ”On tämä meille joka tapauksessa ihanteellinen paikka. Yhteydet ovat hyvät ja palvelut lähellä.” Daniel kehuu myös teekkareiden yhteishenkeä ja sitä, ettei kaveria koskaan jätetä yksin.

Sofia Ziesler

Esa ja Riitta Peltola

Esa ja Riitta Peltola Ullanlinnammäellä vappuna 1980.

Sofia Ziesler

Essi Lahti ja Daniel Laajala ovat vasta päässeet kalustamaan Servinkujan asuntoaan.

Kullan kallis insinööri

Arvometalleista yltäkylläisessä Etelä-Afrikassa insinööri on kultaa kalliimpi luonnonvara. Osaamispulasta kärsivässä maassa kolmekymppinen ict-insinööri on kansankunnan kermaa.

Teksti Camilla Lehtinen
Kuvat Kenneth Lehtinen

Etelä-Afrikassa pula teknisen alan osaajista alkaa olla kansallinen hätättilä, kun osaamisvajetta jarruttaa jo maan hyvässä vauhdissa ollutta talouskasvua. Maan imagokin on uhattuna, sillä ammattilaisia ei ole tarpeeksi vuoden 2010 jalkapallon MM-kisojen valmisteluihin.

Akuutti osaamispula johtuu Etelä-Afrikan insinöörien ikääntymisestä: noin puolet ammattilaisista jää 5–10 vuoden päästä eläkkeelle, eikä lähtevien tilalle ole tulossa tarpeeksi uusia tekijöitä. Suurin syy nuoren polven pienuuteen 48 miljoonan ihmisen maassa on apartheidin aikainen koulujärjestelmä, joka piti mustan valtaväestön opinnot minimissään ja rajoitti ammatinvalintaa.

Järjestelmän varjo näkyy yhä teini-ikäisen demokratian opetuksessa, ja valtaosa kouluista tarjoaa heikon pohjan teknisen alan opinnoille. ”Luonnontieteiden ja matematiikan opetus peruskoulussa on pääsääntöisesti huonoa. Yliopistotasolla tilanne on onneksi toinen”, sanoo sähkötekniikan insinööriksi valmistunut **Siseko Ngxola**, 30.

Johannesburgissa asuva kahden lapsen isä on hyvämaineisen Nelson Mandela Universityn kasvattaja. Tämän pretorialaisen yliopiston opiskelijoita kosiskellaan jo kesken opintojen yritysten omiin koulutusohjelmiin. Varsinkin ict-alan yritykset metsästävät teräviä päitä, sillä ohjelmistoyhtiö Oraclen laskelmien mukaan alalle tarvittaisiin jo ensi vuonna noin 50 000 uutta osaajaa. Se on neljänneksen lisäys nykyiseen ammattilaisten määrään.

Jopa 40 prosentin työttömyysasteen ja korkeiden koulumaksujen maassa yritysten tarjoukset kiinnostavat. Varsinkin, kun

firman koulutuksen kautta pääsee monesti lisäoppiin ulkomaille. ”Kuuden kuukauden harjoitusjakson jälkeen avoinna olivat paikat Brasiliaan tai Isoon-Britanniaan”, kertoo Nokian koulutuspakettiin yhdeksän vuotta sitten tarttunut Siseko.

Nuorten ammattilaisten ulkomailla hankiman tietotaidon toivotaan palaavan Etelä-Afrikkaan yritysten ja koko maan hyväksi. Ulkomaankomennuksissa on kuitenkin riskinsä: moni nuori osaaja jää maailmalle. ”Uramahdollisuudet ovat länsimaissa ja Aasiassa laajemmat ja palkka parempi”, Siseko tietää maata vaivaavan aivovuodon taustan.

Siseko itse palasi neljän vuoden Lontoon pestin jälkeen takaisin kotiin. ”Haluan maksaa velkani kotimaalleni ja antaa jotakin takaisin”, hän perustelee paluutaan. Rahalliset velat Siseko on jo kuitannut: valtion stipendinä myöntämä joustolaina on maksettu Lontoon tuloilla.

Kotikylän puun alla opintiansä aloittanut yksihuoltajaaidin poika käyttää nyt maailmalla keräämäänsä tietotaitoa maanmiestensä ja -naistensa parhaaksi. Business Advisorin tittelillä Johannesburgissa työskentelevä Siseko vetää työnantajansa Etelä-Afrikan Nokia Siemens Networksin pilottihanketta. Käynnissä on uusi kyläpuhelinhanke köyhässä Dwesan kyläyhteisössä maan eteläosissa.

Sisekon hankkeelta odotetaan paljon. Village Connectioniksi ristityllä suomalais-intialaisella innovaatiolla on tarkoitus linkittää maaseudun väki matkapuhelinverkkoon. ”Kyläpuhelinratkaisun ohjelmistoilla tavallisen tietokoneesta voi virittää gsm-puhelin-

keskuksen, joka välittää puheluita jopa kymmenen kilometrin säteellä. Radioyhteyden kautta voi soittaa toisiin kyliin tai kansalliseen gsm-verkkoon”, Siseko selvittää.

Kaupallisen menestyksen ohella Sisekolle näyttää olevan tärkeää ict:n tuoma hyvinvointi. ”Kylän viljelijä voi nyt soittaa auranomistajalle ja kysyä auran saatavuutta sen sijaan, että kävelisi asiaa tarkistamaan. Mummi voi soittaa lapsenlapsilleen Johannesburgiin oman kotinsa rauhasta milloin haluaa.”

Village Connectionin ideana on saada puhelin- ja Internet-yhteyksiä paikkoihin, joissa perinteinen gsm-verkko tulisi liian kalliiksi.

”Puhelimen käyttö avaa monia uusia mahdollisuuksia elämänlaadun parantamiseen. Kaavailemme muun muassa säätiedotusten ja terveyspalveluiden tuomista puhelimiin”, Siseko kertoo toiveissaan ja muistuttaa, että jokainen kymmenyksen lisäys matkapuhelinten määrässä kasvattaa maan bruttokansantuotetta 0,6 prosentilla.

Maailman suurimpien tuloerojen maassa insinöörit ovat kansankunnan uutta eliittiä niin ansiotason kuin arvostuksen osalta. Maaseudulla kokonaisen perheen kuukauden tulot voivat jäädä 70 euroon, kun diplomi-insinööri kaupungissa tienaa monesti saman verran kuin Suomessa.

”Tavalliset ihmiset pitävät meitä teknisen alan ammattilaisia arvossa”, Siseko kertoo. Usko insinööriin kaikkivoipaisuuteen voi tosin joskus olla piinaavaakin. ”Nokialla töissä ollessani sain tuon tuosta pyyntöjä korjata puhelimia. Nykyään jos kerron Village Connectionista ja siihen liittyvistä mikroaalloista, kääntyy puhe yleensä rikkiinäisiin mikroaaltouuneihin.”

Suomalaisia insinöörejä Siseko tapaa taaajaan. Millaisena suomalaiset kollegat näyttäytyvät maapallon toiselta puolelta katsottuna? ”Suomalaisten ja eteläafrikkalaisten erot eivät ole niin kovin suuria, insinööri on aina insinööri”, hän pohtii. ”Pohjoiset työtoverini ovat ahkeria ja he ovat avoimia uusille ideoille. Tietoa jaetaan avoimesti. Olen oppinut sitä kautta paljon”, Siseko muistelee lämmöllä suomalaisten kanssa tekemäänsä projektia. ”Ja hauskaa suomalaiset insinöörit haluavat pitää”, Siseko lisää merkitsevästi hymyillen.

Mielipiteenne, kiitos

TIEDELOUNAALLA ESKO VALTAOJAN KANSSA

Kansainvälisessä tiedemaailmassa puuhasteleva Esko Valtaoja tuntuu olevan maailman hauskin tutkija ja professori. Hän on kirjoittanut kolme kirjaa, joista tuorein julkaistiin syksyllä 2007. Sekä kirjoissaan että siviilissä Valtaoja osoittautuu joviaaliksi ja sivistyneeksi älyköksi, jonka sanojen parissa viivytty hetki ei mene hukkaan.

”Pitää tehdä sellaista, mikä tuntuu hauskalta.” Jos Esko Valtaojalla olisi viisi minuuttia aikaa, hän haluaisi opettaa teekkareille, että kaikki muu on ajanhaaskausta. Hänelle itselleen tähtitiede on aina ollut silkkaa hauskanpitoa. Jo pikkupoikana hän tiesi haluavansa tähtitieteilijäksi, ja isompana hän lähti opiskelemaan sitä Turkuun. ”Mulla ei ole ollut koskaan sellaisia ähkinöitä, että voi, mitä musta tulee, mitä tekisi ja minne pistäisi paperit. Edelleenkin tuntuu, että niin suuri osa ihmisistä puper-taa jotain sen vuoksi, ettei ne tiedä mitään parempaakaan. Niiden opiskelu ei ole hauskaa, eikä niillä ole hajuakaan, mitä ne haluaisivat tulevaisuudennäkymissään tehdä.” Valtaojan mielestä tällaisessa tapauksessa kannattaisi pitää pitkä paussi ja miettiä, mikä nyt tuntuisi oikealta. Hän varsinkin kieltää opiskelijoita ryhtymästä tehokkaiksi ja tuottaviksi, vaikka siihen joka puolelta painostetaan. ”Pitäisi muka olla kymmeneltä eri alalta tutkinto ennen kuin täyttää 22.” Hän kehottaa asettumaan poikkiteloin kaikkea sitä vastaan, mitä maailma yrittää tuputtaa.

Valtaoja kertoo menetellessään koulussa ”huonompi harjoittelee” -mentaliteetilla. ”On se kyllä näkynyt koulumenestyksessäkin, että olen tehnyt aina vain sen verran, että on päässyt seuraavalle asteelle—mitä sitä turhaan rehkimään.” Valtaoja tähtäsi alusta lähtien tutkijaksi ja teki sen eteen sen, mikä oli välttämätöntä. ”En yrittänyt-kään saada parhaita arvosanoja tenteistä tai käydä kaikilla luennoilla; se tuntui ihan ajanhaaskaukselta. Olin kaikin tavoin antiopiskelija, varsinkin siihen nähden, mitä nykyään pidetään sopivana.”

Koska Valtaoja ei ollut hikipinko, jäi hänelle aikaa tehdä kaikennäköistä hauskaa—tiukka opiskelurytmi olisi tappanut mahdollisuuden laajaan yleissivistykseen. Valtaoja on kouluttanut TKK:lla tohtoreita, ja nähnyt, että koulutettavien monipuoliset kiinnostuksen kohteet tekevät heistä itse asiassa parempia tutkijoita kuin mitä he olisivat, jos he tutkisivat kohdettaan yötä päivää vailla muuta elämää. Valtaoja toteaa kuitenkin, että tutkijauran sijaan Nokian huippuvirkkaa tavoittelevan pitää olla jonkinasteinen putkiaivo opintojen suhteen.

YLEISSIVISTYSTÄ

Jos halutaan oppia jotain, minkä avulla voidaan vaikuttaa positiivisesti ja tehdä parempaa maailmaa, kouluissa pitäisi panostaa siihen, että fyysikaalinen maailmankuva olisi kaikilla hallussa. ”Pakoruotsi pois ja pakkofysiikka tilalle”, Valtaoja toteaa pilke silmäkulmassa, mutta lisää samaan hengenvetoon, että mikään pakko ei ole hyväksi. Valtaojan mielestä ihmisten olisi toki hyvä olla harrastusmielessä motivoituneita tutkimaan maailmaa monista näkökulmista, mutta koulun tehtävänä olisi ensisijaisesti jättää sälä pois ja opettaa ydinasiat kunnonlla. ”Kyllä ne sirpaleet voi äkkiä googlettaa, jos niitä sattuu tarvitsemaan.”

Maailma pyörii luonnonlakien mukaan, ja se olisi Valtaojan mielestä olennainen tieto kaikkien ymmärrettäväksi. Hän ei kuitenkaan ole sitä mieltä, että tiede menee taiteen edelle. ”Näiden kahden kulttuurin välille pitäisi saada rakennettua silta niin, että ne lähentyisivät”, taiteesta suuresti nauttiva Valtaoja selittää. Hänen mieles-

Mitä Esko V. tekee?

» TKK:lla väitöskirjojen ohjaamisen lisäksi Valtaoja on mukana Turun yliopiston ja TKK:n yhteisessä tutkimusryhmässä, joka on ollut 10 vuotta mukana kehittämässä tie-deohjelmaa Euroopan avaruusjärjestön alkusyksystä lähettämälle Planck-satelliitille. Valtaoja on kirjoittanut kolme kirjaa: *Kotona maailmankaikkeudessa*, *Avoin tie* sekä viimeisimpänä syksyllä 2007 julkaistun *Ihmeitä: kävelyrethiä kaikkeuteen*.

tään olisi sokeaa olla ylpeä tieteellisestä tietämättömyydestä ja päinvastoin. ”Tulevassa innovaatioyliopistossa opiskelijoiden tulisi saada valita vapaasti kolmasosa opinnoistaan—koneinsinöörillekin pitäisi tehdä mahdolliseksi lukea taideaineita.” Valtaojan mielestä vastaavasti perusopinnoista pitäisi voida tiputtaa pois epäkiinnostavia kursseja. ”Silloin siitä voisi tullakin jotain hyvää, mutta en tosin usko, että se tulee toteutumaan.” Diplomi-insinöörin päivityössä tarvittut tiedot ovat pitkälti erikoistuneita, mutta niiden ulkopuolisista tiedoista riippuu, voiko innovaatioita syntyä. Pakkoaineiden sijaan pitäisi olla ennen kaikkea mahdollisuus laajoihin opintoihin ”physics for poets” -mentaliteetilla.

Puhdas humanismi on jäänyt Valtaojan mielestä kelkasta: on hyvin vaikeaa kirjoittaa mitään ihmisenä olemisesta tai tulevaisuudesta, jos ei tiedä mitään biologiasta ja evoluutiosta.

Toisaalta myös teknillis-taloudellinen ehdottomuus voi pilata paljon. Valtaoja kertoo huvittuneensa erään delegaation Oxfordissa ja Cambridgessa saamista neuvoista, jotka olivat täysin päinvastaisia, kuin mitä innovaatioyliopisto itse toiminnastaan visioi. ”Siellä sanottiin, ettei saa olla talouselämä-ohjausta, tuottavuusvaatimuksia, eikä tiukoja kursseja; pitää olla vapautta ja löysyyttä saada opiskella sitä mitä huvittaa. Sieltä se huippu tulee ja se on ihan totta.” Valtaoja panee toivonsa nuorisoon: ”Asettukaa poikkiteloin! Jos saat eteesi viivoitetun paperin, kirjoita poikittain.” Hän ihmettelee, miten

TKK voi ilmoittautua kansainväliseksi huip-puyliopistoksi, kun se ennestäänkään ei ole edes Suomen mittakaavassa huipputasoa.

HYVÄÄ JA KAUNISTA

Valtaoja on tullut julkisuuteen optimisti-suuden sanansaattajana. ”Tulevaisuudesta puhutaan aina uhkakuvinä, mutta jos katso-taan historiaan, niin voidaan huomata, että aina on menty parempaan suuntaan. Viime vuosisata oli ihmiskunnan paras, mittasi sitä millä tavalla tahansa—koskaan ei esimerkiksi ole ollut yhtä vähän väkivaltaa.” Toi-saalta esimerkiksi ilmastonmuutos on jatku-vasti tosi ja läsnä oleva uhka, jolta meitä ei pelasta rukoileminen, vaan paremman tek-nologian kehittäminen. Valtaoja uskoo, että ihmisellä on täydet mahdollisuudet vaikut-taa omaan tulevaisuuteensa. Tieteessä Val-taoja ei sinänsä näe mitään uhkaavaa—se ja teknologia tuottavat yhdessä vain välineitä, ja meistä riippuu se, miten niitä käytetään. ”Lapio on huomattavasti paljaita käsiä pa-rempi työväline oien kaivamiseen, mutta on siltäkin tapettu uskomattomat määrät ihmisiä esimerkiksi Ruandassa.”

Valtaoja pitää tieteen lisäksi kaikesta uu-desta. ”Pidän taiteesta, runoudesta ja tuijo-tan täysin häpeilemättömästi vastakkaisen sukupuolen edustajan perään, jos sellainen kulkee ohi. Maailma on täynnä kauneutta, ja omissa kirjoissani yritän houkutella ihmisiä huomaamaan sen.”

Sofia Ziessler

USKONTO: Valtaoja tunnustautuu kaappibuddhalaiseksi muun muassa siksi, että buddhalaisuuden filosofia on helposti mukautettavissa tieteelliseen maailman-kuvaan. ”Koskaan ei saisi hurauttaa kokonaan mihinkään ideologiaan. Kyselen ja epäilen jatkuvasti ja yritän saada selville, mikä on totta.”

KVANTTIFYYSIIKKA: Valtaoja kannattaa monimaailmatulkintaa: ”Minusta olisi haus-kaa, jos jokaisesta tapahtumasta syntyisi aina kaksi eri haaraa, kaksi eri maail-mankaikkeutta. Siinä olisi se positiivinen puoli, että voisi olla varma, että tapahtui minulle täällä mitä tahansa, jossakin muualla kävisi varmasti paremmin.”

TODELLISUUS: ”Se on aivan toisenlainen, kuin mitä kukaan on osannut aavistaa. To-dellisuus ei noudata ihmisen logiikkaa; kaikki filosofit ovat olleet väärässä. Kvantti kumosi Kantin. Aika on yksi ulottuvuus ja siten tulevaisuus on jo olemassa samalla tavalla kuin menneisyyskin, vaikkemme pystykään sitä käsittämään.”

NEROUS: ”Olen tavannut yhden neron elämässäni ja se oli herra nimeltä **Roger Pen-rose**, joka oli **Stephen Hawkingin** opettaja Oxfordissa. Olen kuunnellut Penrosen luentoa, enkä usko, että olen tavannut ketään muuta vastaavaa, vaikka ennätyske-ni on, että olen istunut kuuden nobelistin kanssa samassa lounaspöydässä.”

TIEDEMAAILMA: ”Tiede on loppujen lopuksi hyvin sosiaalista puuhaa. Kokouksissa tapaa vanhoja tuttuja, ja ensin katsotaan, mitä kukin on tehnyt, herjataan toisiam-me ja mennään illalla kaljalle. Menestymisessä tärkeää on verkostoituminen, koska tuskin kukaan mitään yksin keksii.”

Tulevaisuuden ihmeet

TEKNIIKAN IHMEITÄ

Ihme 1: kuutukikohta

Ihme 2: avaruusaurinkovarjo

Ihme 3: fuusioreaktori

Ihme 4: avaruushissi

Tämä artikkeli on näillä näkymin viimeinen *Tekniikan ihmeet* -sarjassa. Koska te, sarjan lukijat, työskentelette nyt tai tulevaisuudessa todennäköisesti tekniikan parissa, on enemmän kuin todennäköistä että joku teistä suunnittelee tälläkin hetkellä lisää uusia ihmeitä.

Sarjan kirjoittaminen on antanut minulle poikkeuksellisen mahdollisuuden tutustua insinööritaidon suurimpiin, kunnianhimoisimpiin ja siisteimpiin saavutuksiin kautta aikojen. Sarjan kuluessa on käsitelty tekniikkaa antiikin kulttuurien rakennuksista aina uusimman tekniikan huippuihin.

Sarjassa käsiteltyjen tekniikan ihmeiden perusteella olen todennut nyt mahdolliseksi listata ominaisuuksia jotka ovat olleet niille tavallisia — eräänlaisia hyvän tekniikan ihmeen tunnusmerkkejä. Subjektivisten havaintojeni mukaan hyvä ihme

- mitataan tonneissa tai sadoissa metreissä,
- valmistetaan raudasta tai betonista, mieluiten molemmista,
- ylittää budjetin,
- valmistuu myöhässä ja
- on ydinkäyttöinen.

Polyteekkarin ihmetietokannan ylläpitäjän roolissani olen harmikseen havainnut viime vuosikymmeninä lahjakkailla insinööreillä yleistyneen taipumuksen pikkuruisen biotekniikan, hienomekaniikan, mikroelektronikan ja pahimmillaan nanotekniikan parissa piiperrykseen. Jotkut ovat jopa kohdistaneet intohimonsa virtuaalimaailmaan ja bittien kanssa nysväämiseen. Ei, pojat ja tytöt, ei tällä pelillä ihmeitä saada aikaan.

Viimeisenä palveluksenani lukijoilleni esittelen muutaman kunnollisen tulevaisuuden tekniikan ihmeen. Toteuttamisen jätän teidän tehtäväksenne.

NASAN Marshall Space Flight Centerissä David Smitherman on suunnitellut avaruushissiä, joka ulottuisi geostationääriselle kiertoradalle 35 786 km korkeuteen. Itse rakennelman korkeus olisi noin 50 kilometriä, ja elektromagneettisesti liikkuvat kulkuneuvot kuljettaisivat ihmisiä ja kuormaa. Taiteilija Pat Rawlingin kuvitus aiheesta.

Kuutukikohta oli amerikkalaisten suunnitelmissa jo 1950-luvulla. Armeijalla ja ilmapuimilla oli omat hankkeensa, joiden piti johtaa pysyvään tukikohtaan 1960-luvun loppuun mennessä. Kuulentoihin käytetyillä Saturn-sarjan raketeilla olisi lähetetty kuuun yli sadassa laukauksessa tukikohdassa tarvittavat laitteet.

NASA on herätellyt hanketta henkiin ja ilmoittanut tavoitteeseen kuutukikohdan 2020-luvulla. Kuussa voisi esimerkiksi hyödyntää sen koskemattomia luonnonvaroja ja harrastaa astronomiaa ilman häiriöitä ilmakehästä ja ihmisen toiminnasta.

Ilmastomuutokseen on tarjottu kaikenlaisia ratkaisuja energiansäästöstä päästöttömiin energianlähteisiin. Miksi suotta, voisimme myös laskea tulevaisuutemme ihmeen varaan. Rakentamalla avaruuteen Maan ja Auringon

väliin ns. Lagrangen pisteeseen suuren aurinkovarjon kätevästi pienennämme Auringon Maahan säteilemää energiavirtaa.

Oikeanlaisella varjostimella voidaan alentaa sopivasti Maan lämpötilaa niin, että ilmastomuutoksen vaikutus kumotaan. Amerikkalainen insinööri James Early on laskenut, että 2 000 kilometrin läpimittainen, 10 mikrometriä paksu peili olisi juuri sopiva, jos ilmakehän hiilidioksidipitoisuus kaksinkertaistuu luonnollisesta tasosta. Sellaisen voisi rakentaa kuun mineraaleista, joten se tukikohtakin tarvitaan.

Vaikka ilmastomuutos saataisiinkin torjuttuksi, me ihmiset painiskelemme eläytävien energiavarojen kanssa. Ihmiskunta kuluttaa fossiilisia polttoaineita vauhdilla, jolla ne riittävät enää vuosikymmeniksi tai korkeintaan vuosisadoiksi polttoaineesta riippuen. Tarvitaan uusia, kestäviä energianlähteitä jos haluamme ylläpitää nykyistä elintasoamme.

Ranskan Cadaracheen rakennettava ITER-fuusioreaktori yrittää selvittää, josko ydinfuusiosta olisi taloudelliseksi energiavaraksi. Sen riittävyys ylittää vuosituhatkoko tai -miljooniksi. Kaikkein lupaavin fuusio-polttoaine helium-3 on erittäin harvinainen maassa, mutta kuussa sitä on runsaasti. Taas yksi käyttötarkoitus tukikohdalle.

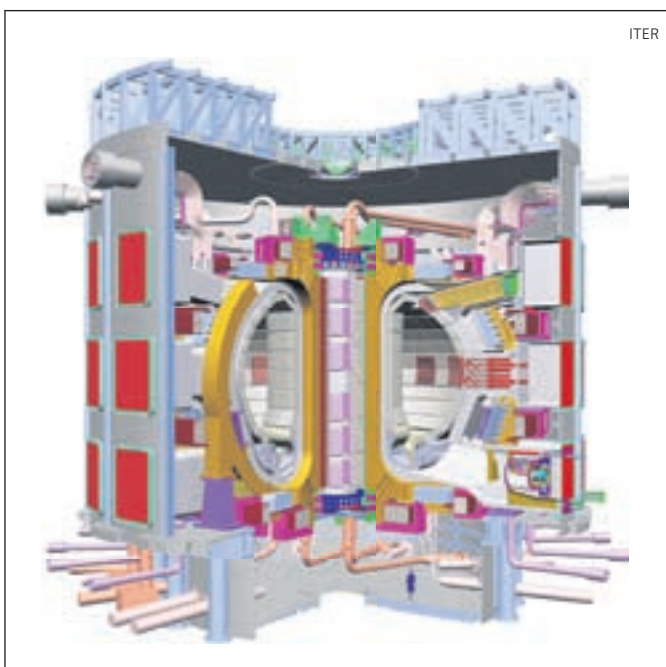
Suurellisten avaruushankkeiden ongelmana on rakettien käytön epätaloudellisuus. Muutaman tonnin kuljettamiseen kiertoradalle täytyy kuluttaa kymmeniä tonneja polttoainetta. Lisäksi raketit ovat monimutkaisia laitteita, jotka ovat alttiita vioille ja häiriöille.

Paljon helpompaa olisi, jos voisimme nostaa kuormat hissillä avaruuteen. Sellainen hissi vaatisi vähintään 35 790 kilometriä pitkän kaapelin, koska sillä korkeudella kiertoradan kiertoaika on 24 tuntia, siis maapallon pyörimisnopeus. Päiväntasaajan kohdalla rakennettu hissi voisi siis pysyä paikoillaan.

Lisäksi tarvittaisiin ulos avaruuteen kauemmas maapallosta kaapelin päähän vastapaino, jota pyörimisen aiheuttama keskipakovoima kiskoo ulospäin. Näin estetään hissikaapelin putoaminen omasta painostaan. Ratkaisemattomia ongelmia on toki useita, esimerkiksi mikään nykyisin käytössä oleva materiaali ei kestäisi kaapelina katkeamatta silkasta omasta painostaan.

Me ihmiset olemme jännittäneet pidempiä siltoja, rakentaneet korkeampia rakennuksia, valjastaneet suurempia energioita kuin olisimme uskoneet edes mahdolliseksi. Seuraavan insinöörisukupolven tehtävänä on kuvitella mihin pystymme tulevaisuudessa. Ihmeiden aika ei ole ohi.

Pekka Tuominen

ITER-kooreaktorin suunnitelmapiirros.

Koti sillan kupeessa

Oletko koskaan Otaniemeen matkatessasi huomannut Länsiväylän alussa rantapenkereellä olevia hökkelit? Oletko miettinyt kuka niissä asuu? Meitä asia oli askarruttanut jo pidemmän aikaa, joten eräänä keväisenä päivänä lähdimme kutsumatta kylään.

Eteneimme varovasti Lapinlahden sairaalan vierustaa kohti rantaa. Tunnelma on samanaikaisesti utelias ja hieman jännittynyt. Hietaniemen hautausmaalle avautuvat maisemat ovat kauniita, mutta maasto on paikoitellen vaikeakulkuisia. Mietin parasta pakoreittiä siltä varalta, että joku juoppohullu hyppäisi seuraavan puskan takaa. Jossain päin ryteikkööhän voi asua vaikka se raivoisa pipopäinen huutajamies, joka samoaa Helsingin katuja Alepan muovikassi mukanaan. Pidän perää, ja vilkuilen vaistomaisesti taakseen. Saavumme ensimmäisen hökkelin kohdalle, mutta toteamme sen olevan vain yksinäinen koppi, joka on liian kapea ollakseen kenenkään asumus. Metsikössä on iso kasa roskia, ehkä satunnaisten kalastajien tai pussikaljoittelijoiden jäljiltä. Vilkas mielikuvitukseni visioi roskaröykkiöstä pilkottavan, puoliksi mädäntyneen käden... näen jo otsikot: ”Juttukeikka sai karmaisevan käänteen — metsästä löytyi ruumis.” Totean kat-

soneeni liian paljon elokuvia ja rikossarjoja, ja jatkamme matkaa. Seuraava hökkelikään ei näytä asutulta: vain kasa romua. Meistä tuntuu kuin olisimme *Viisikossa*, vain eväät puuttuvat. Tai no, onhan meillä mukana pari pullaa sen varalta, että törmäisimme rantojen asukkaisiin. Ohitamme vielä yhden rakennelman ennenkuin tärppää: kaksi selkeästi yöpymiseen tarkoitettua majaa. Huhuilemme ”Haloo, onko ketään kotona?” mikä tuntuu absurdilta, mutta emme halua tömähtää paikalle yllättäen ja ilmoittamatta. Kun vastausta ei kuulu, hiippailemme lähemmäksi tutkimaan puusta, vaahtomuovista ja pressuista kyhättyjä asumuksia. Meitä kalvaa tunne, että rikomme jonkun kotirauhaa, mutta uteliaisuus vie voiton. Raotamme varovasti ensimmäisen hökkelin ”ovea” ja otamme muutaman kuvan. Sisällä on patjoin vuorattu ahdas makuukammari, eteisessä on mytyssä peitto ja vaaleanvihreä potta. Pihapiirissä näkyy kaikenlaista rojua: sateenvarjo, lautoja, rantaan huuhtoutunut makuualusta. Toisen hökkelin etuseinässä lukee ”Oma koti kullaa kallis”. Päätämme kuitenkin jättää sen rauhaan, ja lähdemme hiljalleen takaisin kohti Ruoholahtea. Moottoritien toisella puolella kohoaa uutuuttaan kiiltelevä rakennuskompleksi, jonka lasipinnoista aurinko heijastuu kirkkaasti. Rantaan kuuluu tasainen hurina, kun Volvot ja Bemarit kiitävät Helsingin ja Espoon väliä.

Meri Laitinen

Uusi näkökulma.

Uteliaisuus on hyväksi. Varsinkin jos haluat kyseenalaistaa vakiintuneet ajatusmallit ja pyrit kerrassaan uusiin ratkaisuihin. Olipa kyseessä vappujäynä tai meidän kaikkien tulevaisuuteen vaikuttava ongelma, periaate on sama.

Uteliaat ihmiset kiinnostavat meitä.

www.swecogroup.com

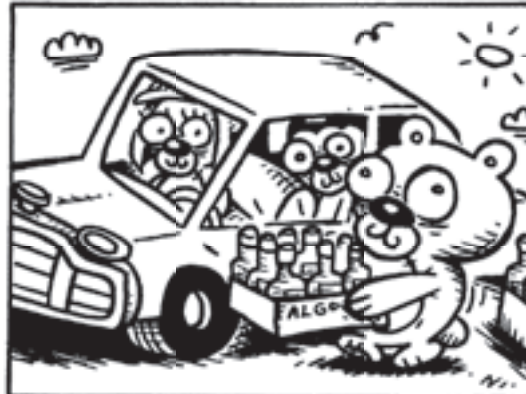
SWECO Industry, Liesikuja 5, PL 31, 01601 VANTAA, puhelin 020 752 6000, faksi 020 752 6001

Tuukka-Nallen kesä

"KOITTANUT ON KESÄLOMA,
AIKA JÄTTÄÄ PESÄ OMA!"
LAUSUU NÄIN NYT TUUKKA-NALLE
PERHEELLEEN ODOTTAVALLE

VAIMO SEKÄ POIKA MATKAAN
JA MIT' MUKAAN PAKKAAVATKAAN?
MALLASJUOMAA JUOTAVAKSI
KORI KOSSUA, TAI KAKSI

VAAN KAUPUNGISTA MAALLE NYT
ON MONI MUUKIN LÄHTENYT
NIIIN KIROUKSET VAIN SATELEE
KUN AUTOJONO MATELEE

JOSKUS YÖLLÄ, UNTA VAILLA
OVAT VIIMEIN MÖKKIMAILLA
VAAN EI KÄYDÄ NURKUMAAN:
"SAATANA, NYT JUHLITAAN!"

PUUT KOKON TAINNEET VETTYÄ
SAA SYTYTTÄJÄ PETTYÄ
PALAA HERMOT, PALAA HIHAT
MIHIN NYT VOI PURKAA VIHAT?

VAIMOLTA VAIN NALKUTUSTA
SATEINEN YÖ, KYLMÄ, MUSTA
JUOMAA PONTIKKAPANNUSTA
NYT VIETETÄN JUHANNUSTA!

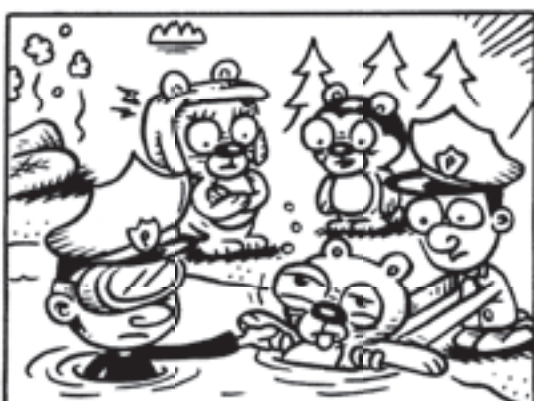
EI LIENE MITÄÄN ESTETTÄ
KÄYTTÄÄ SYTYTYSNESTETTÄ?
KUN SILLÄ PAIKAT VALELEE
NIIIN TUSKIN KAUA PALELEE!

TARTTUU LIEKIT PIHAN HEINÄN
NIIÄ SEURAA SAUNAN SEINÄN
VALAISEE SE LÄHITIENOON
KOKO TALO KOKKOON HIENOON!

VESILLE NYT NALLE SOUTAA
APUUN PALOKUNTAA NOUTAA
HUKKUMISTILASTOON YKSI
NÄINKÖ SAADAAN MERKITYKSI?

KARU LOPPU JUHLINNALLE:
ONKII POLÜSI; PINNALLE
ISÄÄ HIEMAN VOIPUNUTTA
VEDEN VARAAN VAIPUNUTTA

MYÖSKIN PALUULIIKENTEESÄ
MONTA MUUTA ON TAAS EESSÄ
VAIMO PAHAA NAAMAA NÄYTTÄÄ
EROPAPEREITA TÄYTTÄÄ

LOMAN JÄLKEEN TYÖ TAAS LUISTAA
POMO KANNUSTAAKIN MUISTAA:
"RAADA, ORJA! RAHAA SÄÄSTÄ!
LOMALLE TAAS VUODEN PÄÄSTÄ!"

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynnsys olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!
→ toimitus@polyteekkari.fi

Teekkari on ihana vappuheila!

» Luin ihmeissäni artikkelin *Teekkari vappuheilana — miksi ei?* Miksi haastateltaviksi oli valikoitunut nämä yksipuolisia asenteita edustavat kaksi anonymia haastateltavaa? Annan mielelläni toisen, positiivisemman ja yhtä anonyymin näkökulman asiaan. Tuore vappuheilani oli komea, älykäs, huomaavainen ja hauska teekkari, jota ylpeänä esittelin vielä Kaivopuiston piknikilläkin! Ehkäpä hän oli keräilyharvinaisuus, mutta todisti että aivan kaikki teekarit eivät ole luuseri-nysviä.

Krapulaisin terveisin,
oikkari-tyttö

Törkeyden huippu kesätyöpaikkaa haettaessa

» Opiskelen kiinteistöaloutta ja meidän osastollamme on, kuten varmasti muillakin, erityisesti oman alan kesätöiden haku erittäin työläs prosessi. 20 hakemuksen jälkeen eräs alan firma otti minuun vihdoinkin yhteyttä myöhään huhtikuussa. Sovin puhelimitse haastattelun muutaman päivän päähän.

Erehdyin mainitsemaan muutamalle opiskelukaverilleni, että olen muutaman päivän päästä menossa haastatteluun alan firmaan. Toinen kavereistani vaikutti hyvin katkeralta ja tenttasi minua ennen haastattelua, mitä aion vastata mahdollisiin kysymyksiin haastattelussa. Ajattelin, että oman alan opiskelukaverin kanssa voin myös keskustella haastattelun jälkeen avoimesti, miten työhaas-

tattelu sujui ja mihin työtehtävään kesätyöpaikka kohdistuu ja mitä haastattelijat kyselivät. Omasta mielestäni haastattelu sujui hyvin, ja myös haastattelijat olivat sitä mieltä, että he saivat minusta erittäin positiivisen kuvan. Sovittiin, että he ottavat minuun viikon kuluttua yhteyttä.

Viikko vierähti, ja harmikseni firmasta soitettiin minulle, että he eivät voi tarjota tänä kesänä kesätyöpaikkaa minulle. Kysyin perusteita ja he sanoivat, että toinen hakija on osoittanut osaamistaan ja perehtymistään kyseiseen työtehtävään paremmin. Olin pettynyt. Päätin sitten ilmoittaa kaverilleni, jonka kanssa olin keskustellut hakuprosessistani, että en minä sitten lopulta saanutkaan tätä unelmatehtävää. Kaverini vastaus olikin jotain aivan muuta mitä olin koskaan voinut kuvitella: ”Aivan, olen tietoinen asiasta, koska sen paikan vein minä!”

Kaverini oli koko ajan hiljaa omasta hakuprosessistaan, eli toisin sanoen siitä, että hän järjesti itsensä samaan työhaastatteluun sen jälkeen kun olin kertonut omasta haastattelukustustani. Hän meni itse haastatteluun minua seuraavana päivänä.

En voinut uskoa tätä todeksi, mutta näin siinä kävi: valmensin tietämättäni (entistä) kaveriani hakemaan tehtävää varten, ja kaveri veti sen välistä. Emme olleet samalla viivalla haastattelutilanteissa. Voiko kaveria enää pahemmin käyttää hyväksi?

Opiskelukaverit eivät taida olla oikeita kavereita, vaan tällaisissa tilanteissa ajavat vain omaa etuaan.

Nimim. Älä kerro muille

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä.
→ toimitus@polyteekkari.fi

TKY

Su 18.5. klo 9–15 Kyläkirppis, Servin Mökki. Myyjät: saapuminen kello 8. Pöytävaraukset ja ilmoittautuminen jarjestosihteeri@tky.fi. Varaa oma rekki mukaan. Tapahtuma maksuton.

Automaatio- ja systeemitekniikan kilta

Su 18.5. Kaudenkaatajaiset, Seurasaari. Juhlistetaan luonnon helmassa grillailten ja hengailten lukuvuoden loppumista.

Dominante

Su 18.5. klo 15 Kevätkonsertti, Sellojali, Espoo. ”Kuorojen kevät” -sarja.

Oranki

Su 25.5. ja la 7.6. klo 10 Kalliokiipeilyn peruskursseja, Käärmekallio (Vantaan Ikean vieressä). Kurssilla opetetaan kaikki, mitä tarvitsee tietää siirtyessään sisäseiniltä kalliolle kiipeilemään. Kurssille tullessa täytyy osata seinäkiipeilyn alkeet (varmistaminen ja kasisolmu). Kurssilla opetetaan laskeutumisen

varmistaminen ja yläköyden rakentaminen tyypillisiin paikkoihin. Kurssi kestää n. klo 10–18 ja maksaa 40 €. Kalliokiipeilykurssille ovat tervetulleita myös muut kuin Orankin jäsenet. Ilmoittautumiset www.oranki.fi. Lisätietoa nettisivuilta sekä Antero Kilkku, 040 501 2252.

Ota-Amnesty

Ti 20.50. klo 18 Ota-Amnestyn ideointi-ilta. Paikka ilmoitetaan sivulla amnesty.tky.fi. Tervetuloa uudet ja vanhat ideoimaan syksyn toimintaa ja tulevien vuosien suuntaviivoja.

Ristin kilta

Ke 14.5. klo 18.30 Juha Hiltunen: Väkivallan historia ja Raamattu, Otaniemen kappeli.
Ke 21.5. klo 18.30 Teeilta, Otaniemen kappeli.

Comedy Club Laugh Riot

To 15.5. klo 20 Stand up -klubi, Servin Mökki. Harri Lagström (MC), Isa Kantanen (open mic), Jussi Simola, headliner Mika Eirtovaara. Liput 8 €.

Koposauna

Ma 19.5. klo 17.30 Otakaari 20 iso puoli

Kiinnostaako opintojen eteneminen, haluatko avautua P-modulien yhdistymisestä? Pitäisikö matematiikan kurssit pilkkoa pienemmiksi vai kenties tehdä niistä entistä suurempia kokonaisuuksia? Onko innovaatioyliopisto pop vai rock? Kiinnostaako Sinua kopo?

No totta kai kiinnostaa!

Tervetuloa koposaunaan keskustelemaan ajankohtaisesta koulutuspolitiikasta. Paikalla kopoisen kotoisen tunnelman lisäksi on TKY:n koposektori, kopojaostolaisia ja pientä purtavaa!

Toimitus suosittelee

Rajasaari on koirien paratiisi

Otaniemeläistä koiranomistajaa lähellä sijaitsee ehkä Suomen mahtavin koirapuisto. Rajasaari sijaitsee Kuusisaaren, Lehtisaaren ja Seurasaaren jälkeen Rajasaarenpenkereellä Taka-Töölössä. Puisto on kooltaan iso, vaihteleva maastoltaan ja mikä parasta, se tarjoaa koirille mahdollisuuden uimiseen, joka on valitettavan rajoitettua pääkaupunkiseudulla. Alueella on myös pöytiä, joten mukaan voi ottaa omat eväät. Metsästyskoirien omistajien kannattaa ottaa huomioon, että alueella on paljon lintuja ja myös villikanipopulaatio on asettunut asumaan sinne. Puiston kävijät ovat yleensä fiksuja ja hyväntuulista porukkaa, paikassa voi myös bongata julkiksia koirineen. Rajis on juuri se koirapuisto, jossa **Olli Saarela**

Janne Arino

Mami toivoisi Xandrasta (oik.) seuraavaa Luciaa, mutta ei siitä mitään taida tulla, kun se on niin villi.

teki kuuluisan urotyönsä ja pelasti koiran jäistä nyt kevättalvella. Joulukuussa koirapuistossa pidetään aina pikkujoulut, joissa valitaan koirapuiston oma Lucia.

Johanna Mitjonen

» Rajasaaren koirapuistoon pääsee esimerkiksi busseilla 194, 195, 505 ja 506, jolloin kyydistä pitää jäädä sukupuolitautilien poliklinikan jälkeen.

Keikkatöitä raksalla!!!!

SOITA: 09-2705 2736, 040-709 1440

HENKILÖSTÖPALVELUA
jo vuodesta 1999 lähtien

Tule avustamaan Polyteekkaria!

» Laita juttuideoita osoitteeseen toimitus@polyteekkari.fi

Innostaako kirjoittaminen, kuvaaminen tai piirtäminen? Tule ensi syksynä tekemään kanssamme joka toinen viikko ilmestyvä Polyteekkari.

Puuttuuko POLYstä juttuja joita haluaisit sieltä lukea? Tule kirjoittamaan sellaisia!

Polyteekkari kaipaa juttuja kaikkiin osioihinsa: uutisiin sekä lehden vakiopalstoille. Voit myös tehdä vaikkapa jutun jostakin ajankohtaisesta teekkarikulttuurin ilmiöstä.

POLYTEEKKARI

IKUISEN TEKKARITYTÖN HAUDALLA

Annu Nieminen törmäilee
seiniin (teekkari)maailmassa
ja raportoi siitä tällä palstalla

Oodi miehelle

En voi uskoa, että olen tilittänyt tällä palstalla kaksi vuotta puhumatta kertaakaan suoraan Asioista. Elämässä on paljon kaikenlaista huomiota ja energiaa vievää, ja sitten on miehet. Ennen kuin jätin hyvästit tälle palstalle, haluan kertoa erityisistä aivan tavallisista ihmisistä — elämäni miehistä. Entiset ja nykyiset poikaystävät, nyt on hyvä aika sille sydänkohtaukselle.

Miehet ovat aliarvostetussa asemassa ihailun suhteen. Teekkarisitseillä aina silloin tällöin kukkamekon läheisyydestä ja makuuomasta liikuttunut mies pitää puheen naiselle. ”Koska ilman teitä ei olisi mitään. Oi nainen, elämäni valo ja viisaus.” Sitten tyttöystävän kuuluu itkeä. Jos kyseessä on sinkku-urossa, sinkkutyttyjen kuuluu kihistä penkeissä: miten ihanan paljon tuo tietääkään naiseudesta. Minusta!

Eihän tässä muuten mitään, mutta kun naiseus nyt on lopulta aika tylsä asia. Sitä on mystifioitu kautta aikojen yhdestä yksinkertaisesta syystä: sitä ei pystytä selittämään ja rajaamaan. Naiseus on kuin piin likiarvo. Vaikka se aina jatkuisi johonkin tuntemattomaan, ei siinä ole oikeasti mitään maagista.

Kun naisista kirjoitetaan ylistyslauluja, miehetkin saavat huomionsa — katkeran tilityksen ja vihanpurkausten muodossa. Miettikää sitä vihaisten naisartistien määrää ja niitä sanoja, jotka tappaisivat jos voisivat! Miksemme koskaan vaan lempeästi kerro, miten ihana olento mies voi olla ja mitä lempeä ja huolenpitoa hänestä löytyykään? Ja lirkuta ylistyslauluja, jotka on nimetty miesten etunimien mukaan, niin kuin miehet laulavat naisista.

Mieheissä on nimittäin paljon ylistettävää. Hän on usein mahtavan suorasanaaainen olento. Harvoin saa niin suoraa palautetta kuin mitä olen miehiltä saanut. Mies on kertonut minulle, että minun tulisi muuttua. Mies on myös kertonut, että talvisaappaani houkuttelevat raiskaajia puoleensa. Mies on kertonut minulle, ettei ole koskaan oppinut keneltäkään niin paljoa, mutta olen liian

vahva. (Sen jälkeen kuuluu ottaa Ilonaa kädestä kiinni ja huutaa tyhmyyksiä, kunnes ei enää muista, kuka se Matti oikein on.)

Mies on myös ihana, kun hän on pyyteetön ystävä. Sellainen, jonka kanssa voi tehdä ryhmätyötä ja pohtia arkisia asioita. Hän ei vaadi kahdenkeskistä kontaktia kuunvalossa tai muita hämääyksiä. Tai jos vaatii, hän ei kerro siitä minulle, ja sehan riittää.

Sitten voi myös olla sellainen mies, jonka kanssa on kaikki vähän väärinpäin ja nurin kurin ja ensimmäistä kertaa oikein ja täysin kohdallaan. Sellaisen kohdalla ei tarvitse miettiä, kauanko kestää vai kestääkö — koska vaihtoehtoja ei ole. Tässä ollaan, ja niin kauan kuin ollaan, se taitaa olla sen arvoista ja vähän enemmän.

Nyt olen saanut viimeisen kiven sydämeltäni ja samalla mitätöinyt kahden vuoden työni vokittelemalla puolet yleisöstä takaisin halvoihin keinoihin. On aika siirtyä muualle provosoimaan ja ärsyttämään. Elämäni miehet, pari naista ja kaikki lukijani: kiitos.

Ilonan nimeä ei ole muutettu.

Tulevaa
ohjelmaa

15.5. klo 21.15

Teekkarispecial. Vappuvideoita ja vieraana Polyteekkarin samana päivänä valittu uusi päätoimittaja.

22.5. klo 21.15

Funky ETV. Funky Elephant -festarit edestä ja takaa. Keikkoja, haastatteluja sekä villi studioshow.

28.5. klo 21.15

Viimeinen ilta. OUBSin tämän kauden viimeinen lähetys (tavallisuudesta poiketen siis keskiviikkoiltana). Vieraana mm. Herra Etsivä. Tervetuloa seuraamaan lähetystä myös paikan päälle ja aistimaan lopun aikojen tunnelmia.

Maria Viitanen on OUBSin ensi vuoden päätoimittaja.

► OUBS hakee edelleen teknikkoo. Jos tietokoneiden ja muiden laitteiden lisäksi tv-toiminta kiinnostaa, katso tarkemmat tiedot osoitteesta www.oubs.fi/haku.

► OUBSia voi katsella torstai-iltaisina Cantinassa. Livelähetykset alkavat klo 21.15 ja kestävät noin tunnin. OUBS näkyy IPTV:n kautta nykyisin koko maailmassa!

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

Sarjikset

Ilman naista

Apropoo

Chicagon enkeli

Hyvää kesä-
keittoa kaikille!

Alvari	Dipoli/Lafka	Servinmökki	TUAS	Täffä
keskiviikko 14.5.				
› Kinkku-ananaspannupizzaa (l) › Seitiä curry-paprikakastikkeessa, keit. perunoita (vl, g, vr) › Falafel-kasvispyöryköitä, tsatsikia, riisiä (vl, g) › Op. leipäateria: Vitriinisämpylä, maksamakkara (l, m) › Kaneliraparperit, kevytvaahtoa (vl, g)	› Lindströminpihvejä, rosmariinikastiketta (vl) › Ohrapuuroa, mansikkakeittoa (vl) › Suurustettua kanakeittoa (vl) › Katkarapu-simpukkasalaattia › A la carte: Porsaanpaistia, tummaa hunajakastiketta	› Rapea kalapala, herkkukurkkukastiketta (vl) › Kasviskääryleet, paprikakastiketta (vl) › Suurustettu kanakeittoa (vl) › A la carte: Kievinkana, paprikakastiketta (vl)	› Lihamureketta, ruskea kastike, perunat (vl) › Itämaista soija-papupataa (l, m, g, r) › Bataatti-chilisosekeittoa (l, m, g, r) › Tonnikala-sipuli-oliivipizzaa (l) › Meetwursti-pastasalaattia (vl) › A la carte: Puna-ahventa pekoniissa (vl, g)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Pinaatti-fetakastike (vl) › Parsakaalikeitto (vl)
torstai 15.5.				
› Pasta bolognesea (l, m) › Kalapuikot, sitruunamajoneesia, perunasosetta (vl) › Minimaissi-suolapähkinärisottoa (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Onnenleipä, kylmäsavukirjolohitäyte (l, m) › Valkosuklaavaahtoa (g)	› Grillattua broileria, tartar-kastiketta (l, g) › Kasviskroketteja (l, veg) › Hernekeittoa ja pannukakkua › Savupallassalaattia	› Chili con carnea (l, g) › Papuhöystä (l, g) › Kinkku-pastasalaattia (l) › Täytetty paprika (vl, g) › A la carte: Kana-vuohenjuusto-aurinkotomaattipizza (l)	› Kinkku-tuorejuustokastike, pasta (vl, r) › Broilerikiusausta (vl, g, r) › Kasvis-hernekeittoa (l, m, g, r) › Sieni-kasvispizzaa (l) › Paahtopaistisalaattia (l, m, g) › A la carte: Wieninleike, perunasosetta (vl)	› A la carte: Kalifornianleike › Hampurilainen (l) › Kalahampurilainen › Kasvishampurilainen › Kanakeitto (l, g)
perjantai 16.5.				
› Broileria TexMex, chili-majoneesia, ruis-riisiä (l, m, g, r) › Rukiiset silakat, perunasosetta (vl, r) › Herkkusieniratatouillea, ruis-riisiä (l, m, g, r) › A la carte: Porsaan grillipihvi, maustevoi, lohkoperunat (vl, g) › Op. leipäateria: Onnenleipä, kylmäsavukirjolohitäyte (l, m) › Omenapiirakkaa ja vaniljakastiketta	› Kebab, tomaatti- ja jogurttikastiketta (vl, g) › Kreikkalaista juusto-kasvisvuokaa (vl) › Savuporokeittoa (vl) › Tomaatti-mozzarellasalaattia › A la carte: Paistettua kampelaa, ruohosipulikastiketta	› Kalkkuna Cordon Bleu, appelsiini-kermaviilikastiketta (vl) › Täytetty paprika (vl, g) › Kermaista savuporokeittoa (vl)	› Bolognesekastiketta, pastaa (l, m) › Rukiiset silakat, perunasosetta vl, r) › Tomaatti-perunasosekeittoa (l, m, g, r) › Uuniperuna sillikaviaaritäytettä (vl, g) › Kreikkalaista salaattia (g) › A la carte: Yrtti-porsaanfilettä, paahdettua perunaa (vl)	› Sveitsinleike, perunasose › Täytetyt kesäkurpitsat (vl) › Savuporososekeitto (vl, g)
maanantai 19.5.				
› Kalkkuna-mangokastiketta, riisiä (l, m, g, r) › Jauhelihapihvi, sienikastiketta, keitettyjä perunoita (vl) › Papu-herkkusienihöystä, keitetyt perunat (l, m, g, r) › Banaani-appelsiini kisseliä (l, m, g)	› Broilerleikkeitä, mangokastiketta (vl) › Uuniperuna, papukasvismuhennosta, ranskankermaa (vl) › Nakkikeittoa (l, g) › Välimeren tonnikalasalaattia	› Stroganoff (vl, g) › Kasvistaco (l, g) › Nakkikeitto (l, g)	› Lihapyörykät, ruskeakastike, perunat (l, m) › Tomaattista kasvispataa, riisiä (l, m, g, r) › Parsakaalikeittoa (l, g) › Mozzarella-tomaatti-sipulipizzaa (vl) › Katkarapukalasalaattia (vl, g, r) › A la carte: Seileike Cordon Bleu	› A la carte: Täffänleike › Broilerinfilee (l), vihannekastike › Kasvisnuggetit › Makkarakaitto (l, g)
tiistai 20.5.				
› Naudanlihastroganoffia, riisiä (vl) › Repeat kalapalat, ruohosipulikastiketta, keitetyt perunat (vl) › Fenkoli-herkkusienivuokaa (l, m, r) › Talkkunahyvettä (vl)	› Yrttikalaleikkeitä, kermaviilikastiketta (vl) › Tortelloneja tuorejuustotäytteellä, tomaattikastiketta (vl) › Borštškeittoa (l, g) ja smetanaa (vl) › Broiler-couscoussalaattia › Viherpippuri-härkäpataa	› Garam masala -broileria (l, g) › Kasvispihviä, tsazikikastiketta (vl) › Kinkku-juustopatonki (vl) › A la carte: Katkarapu-ananaspizza (l)	› Broileri-appelsiinikastike, riisi (vl, g, r) › Kasviskroketit,yrtti-kermaviilikastike, perunat (vl) › Nakki-kasviskeittoa (l, m, g) › Tonnikalatortilla (vl) › Sinihome-leipäjuustosalaatti (g) › A la carte: Paneroitua kampelaa, perunasosetta (vl)	› A la carte: Floridanleike › Kinkkukiusaus (vl, g) › Uunilohta (vl, g) › Kasviskiusaus (vl, g) › Lihakeitto (l, g)
keskiviikko 21.5.				
› Jauhelihalasagnettea (vl) › Broileri-tomaattikastiketta, keitettyjä perunoita (vl, r) › Kasviskroketteja, yrtti-kermaviilikastiketta, keitetyt perunat (vl, g) › Hedelmäsalaattia (l, m, g)	› Meksikolaista jauhelihakastiketta, pepperonichiliä (l, g) › Zucchini-tomaattigratinia (vl) › Pinaattikeittoa, puolikas kananmuna (vl) › Marinoitu kalasalaattia talon tapaan › A la carte: Rosvolammasta, basilikakastiketta	› Miilunpolttajan pastakastiketta (vl, g) › Kermaista juuresvuokaa (vl, g) › Pinaattikeittoa, kananmuna (vl) › A la carte: Kana-paprika-pestopizza (l)	› Kalkkuna-mangokastike,riisi (l, m, g) › Rapeita kalapaloja, ruohosipulikastike, keitetyt perunat (vl) › Juusto-paprikakeittoa (vl) › Kasvispizaa › Broileri-ohrasalaattia (vl, r) › A la carte: Holstenin leike, purjo-perunasose	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Gorgonzolakastike (vl) › Tomaattikeitto (vl, g)
torstai 22.5.				
› Kebab-lihatortillat (l, m) › Currysilakoita, keitettyjä perunoita (vl, g, r) › Tuoretomaattikastiketta, riisiä (l, m, r) › Vatkattua mustaherukkapuuroa (l, m)	› Intialaista banaanibroilerpataa (l, g) › Soija-herkkukurkkustroganoff (vl) › Hernekeittoa (l, g) ja pannukakkua (vl) › Hernesosekeittoa › Sieni-raviolisalaattia	› Mantelikalaa, tillikastiketta (vl) › Auringonkukansiemen-vehnärisottoa (l) › Hernekeittoa, pannukakkua (vl) › A la carte: Cheddarjalapenopizza (vl)	› Jauheliha-pastavuokaa › Kasvischili, nuudeli (l, m, r) › Kalakeitto (g, r) › Uuniperunaa fetatäyttellä (vl) › Tonnikalasalaattia (l, m, g) › A la carte: Riistakäristys ja perunasose (vl, g)	› A la carte: Broilerleike › Kebab ja riisi (l) › Kasvispihvit (vl) › Kalakeitto (vl, g)
perjantai 23.5.				
› Maksaleike, perunasosetta, puolukkahilloa (vl) › Kirjolohikiusausta (vl, g, r) › Tofu-kasviswokkia, riisiä (l, m, g, r) › A la carte: Broilerleike, päärynä-kermaviilikastiketta, basmastiriisiä (vl, g) › Ruusunmarjarahkaa (vl, g)	› Palapaistia, perunamuhennosta (vl) › Tacot kasvis-fetatäytteellä (l, g) › Kasvissosekeittoa, raejuustoa (vl, g) › Pähkinäistä broilersalaattia › A la carte: Smetanalohtha	› Jauhelihatortilla, creme fraiche (vl) › Kasvispastaa (vl) › Savulohisalaattia (l, g)	› Kirjolohikiusausta (vl, g, r) › Tofu-kasviswokki, riisi (l, m, g) › Intialainen kalakeitto (vl, g, r) › Uuniperunaa vuohenjuustotäytteellä › Italian kinkku-pastasalaattia (vl, r) › A la carte: Porsaan lehtipihvi, perunasose, ruskea kastike (vl)	› Porsaanleike, perunasose › Täytetyt tomaatit (vl) › Katkarapukeitto (vl)
maanantai 26.5.				
› Provençen broileria, tummaa appelsiinikastiketta, riisiä (l, m, g, r) › Karibialaista porsaspataa, riisiä (l, m, g, r) › Puutarhurin pihvit, yrtti-kermaviilikastiketta, keit. perunoita (vl, g) › Banaanilassia (vl, g)	› Chili con carne (l) › Toscanalaista sienipastaa (vl) › Kylmäsavulohikeittoa (vl, g) › Hunajaista kalkkunasalaaattia	› Kana-pekoni pastaa (vl) › Paprikapaistosta (vl, g) › Kylmäsavulohikeittoa (vl, g)	› Nakkikastiketta, keitetyt perunat (l, m) › Puna-ahvenpyörykät, sitruunakastike, perunat (vl) › Pehmeää kanakeittoa (vl, g, r) › Talon pizza (vl) › Tomaatti-mozzarellasalaattia › Katkarapu-kampela, perunasosetta	› A la carte: Täffänleike › Härkää crème fraîche (vl) › Kasvispata › Pinaattikeitto, ½ muna
tiistai 27.5.				
› Savukinkkukastiketta, pastaa (vl, g) › Katkarapuseitiä, keitettyjä perunoita (vl, r) › Ratatouillea, riisiä (l, m, g, r) › Rosmariinimansikat (vl, g)	› Broilerin paistileike italialaisittain (l, g) › Pinaattiohukaisia, puolukkahilloa (vl) › Espanjalaista talonpojan makkarakittoa (vl) › Savulohisalaattia	› Tomaatti-mozzarellakalaa, ruohosipulikastiketta (vl) › Kasviskroketit, ruohosipulikastiketta (vl) › Talonpojan makkarakittoa (vl) › A la carte: Meetwursti-sipulipizza (l)	› Jauhelihapihvit, ruskea kastike, keitetyt perunat (l, m) › Vihanneswokki, riisi (l, m, g, r) › Kesäkeitto (vl, g, r) › Tandoori-broileriwrap, tomaattisalsa (vl) › Balkanmakkarasalaattia (vl, g) › A la carte: Pustan porsaanleike, lohkoperunat (l, m)	› A la carte: Nakit ja ranskalaiset › Krekos-jauhelihapuikot (l, g), paistinkastike › Parsakaali-juustomedaaljonki › Porkkanasosekeitto (vl, g)

lauantai 17.5.	lauantai 24.5.
Dipoli › Lihamureketta, perunamuhennosta, tummaa pippurikastiketta (vl) › Kasvistortelloneja, tomaattikastiketta (vl)	Servinmökki › Lihamureketta, perunamuhennosta, tummaa pippurikastiketta (vl) › Kasvistortellinoja, tomaattikastiketta (vl)

lauantai 24.5.

Servinmökki

- › Pyttipannua (l, g)
- › Pinaattilettuja, juustokastiketta (vl)